Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2112 | 4 pagini — 20 bani | miercuri 15 februarie 1956

Congresul al 20-lea al P.C.U.S.

Ședința de deschidere

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 februarie s-a deschis în marele Palat al Kremlinului, Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. La 10 dimineața, în sala de ședințe se aflau delegații la Congres, veniți în capitala U.R.S.S. din toate colțurile marii țări sovietice. Erau de față numeroși invitați — fruntași în industrie și agricultură, activiști de stat și de partid, oameni de știință, reprezentanți ai armatei și flotei sovietice, oameni ai literaturii și artei.

Poporul sovietic a întîmpinat Congresul al 20-lea al scumpului său partid comunist printr-un nou avînt puternic al activității politice și în muncă. In anii care au trecut de la Congresul al 19-lea, popoarele țării sovietice, sub conducerea partidului comunist, au obținut noi succese mari pe calea desăvîrșirii construirii socialismului și a trecerii treptate de la socialism la comunism. Aceste succese umplu de mîndrie inimile oamenilor sovietici pentru puternica lor patrie, pentru marele și înțeleptul partid — inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor comunismului.

Delegații la Congres și invitații au salutat cu aplauze furtunoase apariția în loji a membrilor Prezidiului și a secretarilor C.C. al P.C.U.S., a conducătorilor delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești din străinătate. Toată lumea s-a ridicat în picioare.

Congresul a fost deschis de N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In perioada dintre congresele al 19-lea și al 20-lea, a spus N. S. Hrușciov, am pierdut activiști dintre cei mai de seamă ai mișcării comuniste — Iosif Vissarionovici Stalin, Clement Gottwald și Kiuiți Tokuda. Să cinstim memoria lor ridicîndu-ne în picioare.

Toți cei prezenți în sală s-au ridicat în picioare.

In continuare, N. S. Hrușciov a salutat cordial în numele Congresului pe reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești, care au venit la Congres. Toți s-au ridicat în picioare, în sală au izbucnit aplauze furtunoase.

Congresul a trecut la alegerea organelor conducătoare.

Din însărcinarea Consiliului reprezentanților delegațiilor tuturor regiunilor, ținuturilor și republicilor, tov. Podgornîi a propus alegerea unui Prezidiu al Congresului alcătuit din 39 de persoane.

Prezidiul a fost ales în unanimitate.

PREZIDIUL CONGRESULUI:

A. A. Andreev	A. N. Kosîghin
L. I. Brejnev	O. V. Kuusinen
N. A. Bulganin	G. M. Malenkov
G. E. Burkațkaia	A. I. Mikoian
E. A. Furțeva	V. P. Mjavanadze
B. Gafurov	V. M. Molotov
N. S. Hrușciov	N. A. Muhitdinov
A. I. Hvorostuhin	N. S. Patolicev
M. A. Iasnov	M. G. Pervuhin
N. G. Ignatov	K. G. Pîsin
G. K. Jukov	P. K. Ponomarenko
L. M. Kaganovici	Z. R. Rahimbabaeva
I. E. Kalnberzin	M. I. Rojneva
N. T. Kalcenko	M. Z. Saburov
I. V. Kapitonov	A. I. Snecikus
I. G. Kebin	M. A. Suslov
A. I. Kiricenko	D. T. Șepilov
A. P. Kirilenko	N. M. Șvernik
N. V. Kiselev	K. E. Voroșilov
F. R. Kozlov	

S-a dat apoi cuvîntul tovarășei Furțeva care, din însărcinarea Consiliului reprezentanților delegațiilor, a propus să se aleagă Secretariatul Congresului alcătuit din 15 persoane. Congresul a ales în unanimitate Secretariatul.

SECRETARIATUL CONGRESULUI:

N. I. Beliaev	N. V. Laptev
I. P. Boițov	P. G. Moskatov
V. M. Ciuraev	N. M. Pegov
A. D. Danialov	Z. T. Serdiuk
M. T. Efremov	M. M. Stahurski
G. V. Eniutin	A. I. Struev
I. D. Iakovlev	V. M. Suslov
O. I. Ivașcenko	

A fost aleasă în unanimitate Comisia de redactare a Congresului, alcătuită din 11 persoane, la propunerea tovarășului Serdiuk.

COMISIA DE REDACTARE A CONGRESULUI:

P. N. Pospelov	N. N. Organov
L. N. Efremov	N. V. Popova
F. V. Constantinov	P. A. Satiukov
V. T. Lațis	A. N. Șelepin
I. D. Mustafaev	F. E. Titov
I. D. Nazarenko	

Apoi, la propunerea tovarășului Snecikus a fost aleasă Comisia de validare a Congresului, formată din 23 de persoane.

COMISIA DE VALIDARE A CONGRESULUI:

A. B. Aristov	A. I. Larionov
N. E. Avhimovici	L. I. Lubennikov
S. Babaev	Z. I. Muratov
G. A. Denisov	N. V. Podgornîi
P. I. Doronin	D. S. Polianski
A. I. Gaevoi	Ș. Rașidov
E. I. Gromov	I. R. Razzakov
S. D. Ignatiev	A. M. Skolnikov
I. K. Jegalin	T. F. Stikov
P. T. Komarov	S. A. Tovmasian
D. S. Korotcenko	I. K. Zamcevski
D. A. Kunaev	

A fost aprobată ordinea de zi a Congresului al 20-lea al P.C.U.S.

ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI AL 20-LEA AL P.C.U.S.

1. — Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. — raportor tovarășul N. S. Hrușciov, secretar al C. C.

2. — Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S. — raportor tovarășul P. G. Moskatov, președintele Comisiei de Revizie.

3. — Directivele Congresului al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960 — raportor tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

4. — Alegerea organelor centrale ale partidului.

Apoi, tovarășul N. A. Bulganin, care a prezidat ședința a dat cuvîntul tovarășului N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., pentru prezentarea raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Delegații l-au întîmpinat pe N. S. Hrușciov cu aplauze furtunoase. Toți s-au ridicat în picioare.

Raportul, care a fost prezentat în cursul ședințelor de dimineață și de seară a fost ascultat cu o mare atenție și în repetate rînduri a fost subliniat de aplauzele călduroase ale întregii asistențe.

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al 20-lea al partidului

Raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.

— TEXT PRESCURTAT —

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite textul prescurtat al Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, la Congresul al 20-lea al partidului.

La 14 februarie, N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central, a prezentat Raportul de activitate al Comitetului Central al partidului la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

N. S. Hrușciov a caracterizat perioada dintre congresele al 19-lea și al 20-lea ale partidului, „prin volumul activității desfășurate de partid, prin însemnătatea evenimentelor care s-au petrecut în acest răstimp în țara noastră și dincolo de hotarele ei", ca „una din perioadele importante din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din istoria luptei lui pentru întărirea puterii patriei noastre, pentru construirea societății comuniste, pentru pace în întreaga lume".

N. S. Hrușciov a consacrat prima parte a raportului situației internaționale a Uniunii Sovietice. „Principala trăsătură a epocii noastre, a spus N. S. Hrușciov, este ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit neputincios să împiedice acest proces de importanță istorică-mondială. Existența concomitentă a două sisteme economice mondiale opuse — capitalist și socialist, care se dezvoltă după legi diferite și în direcții opuse, a devenit un fapt incontestabil".

Perioada dintre congresele al 19-lea și al 20-lea ale partidului s-a caracterizat printr-un puternic avînt al economiei naționale în U.R.S.S., precum și în toate țările socialiste.

Raportorul a făcut o comparație între ritmul de creștere a producției industriale în Uniunea Sovietică și ritmul de creștere a industriei în țările capitaliste, începînd din anul 1929. Din aceste date rezultă că, cu toate pierderile uriașe cauzate de război economiei ei naționale, în 26 de ani Uniunea Sovietică și-a sporit producția industrială de peste 20 de ori, în timp ce S.U.A., care se găseau în condiții extrem de favorabile, au reușit să-și sporească producția numai cu ceva mai mult decît de două ori. Industria lumii capitaliste în ansamblu a înregistrat o creștere mai mică decît de două ori. Țările de democrație populară au depășit și ele considerabil statele capitaliste în ce privește ritmul creșterii producției industriale. U.R.S.S. ocupă de pe acum, în ceea ce privește volumul global al producției industriale, al doilea loc în lume. Baza industrială a sistemului socialist devine tot mai puternică.

Raportorul a arătat că „dezvoltarea țărilor socialismului se caracterizează prin deplina lor independență atît pe plan politic cît și pe plan economic... Intărindu-și relațiile de colaborare frățească, țările socialismului se ajută în mod dezinteresat între ele în domeniul dezvoltării economice".

Caracterizînd situația din țările capitalismului, raportorul a subliniat că economia capitalismului mondial se dezvoltă extrem de inegal și a devenit și mai puțin stabilă. In perioada de după război, în S.U.A. s-a produs în trei rînduri o restrîngere considerabilă a producției, iar de la sfîrșitul anului 1948, în această principală țară capitalistă a început să se dezvolte o criză economică oprită temporar de cursa intensă a înarmărilor în legătură cu războiul din Coreea. Instabilitatea situației financiare a majorității statelor capitaliste, criza agrară dintr-o serie de țări, stagnarea în comerțul mondial al țărilor capitaliste complectează acest tablou. Criza generală a capitalismului continuă să se adîncească.

N. S. Hrușciov a arătat că „S.U.A. își pierd situația de monopol pe care au deținut-o în primii ani de după război" pe piața capitalistă mondială.

Continuare în pag. III-a

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

București

Dragi tovarăși,

Vă rog pe dvs. și în persoana dvs. poporul Republicii Populare Romîne să primiți sincerele mele mulțumiri pentru felicitările prietenești și bunele urări ce mi-ați transmis cu ocazia celei de a 75-a aniversări.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI CEFERIȘTILOR

* *

Muncă mai bine organizată

Ca rezultat al aplicării unor măsuri tehnico-organizatorice și în urma studierii Documentelor Congresului partidului, colectivul atelierelor C.F.R.—Palas, Constanța au depășit planul producției globale al lunei ianuarie cu 5 la sută. Prețul de cost al reparațiilor a fost scăzut prin reducerea cheltuielilor de manoperă cu 1,2 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 5 la sută. Spre deosebire de lunile trecute, în întrecerea socialistă au fost antrenați peste 80 la sută din muncitori. S-a organizat mai bine munca și s-au aplicat numeroase inovații.

Din secția vagoane, care și-a depășit planul lunar cu 12 la sută, s-a evidențiat partida comunistului Cota Filip care și-a depășit planul cu 78 la sută. Colectivul secției s-a angajat ca pînă la 16 februarie să repare peste plan 4 vagoane de marfă. Brigada de tineret din secția mecanică condusă de utemista Ioana Gavrilă a reparat peste plan o locomotivă iar cea de a doua este aproape gata, îndeplinindu-și astfel angajamentul luat.

Succese deosebite au obținut și utemiștii Dobrescu Sergiu de la armătură și Vasile Vlad șeful de echipă de la biele-mecanisme. Secția locomotive și-a depășit planul cu 74—86 la sută. Muncitorii de aci lucrează din plin ca să realizeze pînă în Ziua Ceferiștilor o locomotivă reparată peste plan.

Aceiași kilometri parcurși, mai puțin combustibil consumat

TG. MUREȘ 14 (Agerpres). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii din unitățile C.F.R. de pe cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare închină sărbătorii lor — „Ziua Ceferiștilor" realizări de seamă. De la începutul acestui an și pînă acum, ceferiștii de la Depoul de locomotive din Tg. Mureș au economisit combustibil convențional în valoare de 150.000 lei. Cu combustibilul economisit se pot remorca 39 trenuri de marfă cu o greutate de peste 1.000 tone fiecare pe distanța Tg. Mureș—Ciceu. Membrii brigăzii alcătuite din mecanicii cincisutiști Dumitru Fanea și Dominic Jakab împreună cu fochiștii Iuliu Szemely și Iosif Kocsis au înscris în carnetul de economii 15.000 lei reprezentînd valoarea combustibilului convențional economisit.

Ceferiștii de la Depoul de locomotive din Ciceu au economisit de la începutul anului și pînă acum combustibil convențional în valoare de 100.000 lei.

Cu realizări de seamă întîmpină „Ziua Ceferiștilor" și muncitorii de la atelierul de zonă C.F.R. Tg. Mureș. Ei au îndeplinit planul global de producție pe luna ianuarie în proporție de 109 la sută, iar în primele 10 zile din luna februarie au executat, peste plan, lucrări de montaj la 15 motoare electrice. Echipa de lăcătuși condusă de Ladislau Barabaș a reparat peste plan un vagon de marfă.

După metodele feroviarilor sovietici

Zilnic, telegraful anunță plecarea din stația C.F.R. Galați a zeci de trenuri de marfă și de persoane. Cele mai multe dintre acestea sînt conduse de mecanicii și fochiștii depoului C.F.R. Galați. Dornici să întîmpine ziua de „16 Februarie" cu realizări cît mai mari, muncitorii de aici și-au organizat mai bine munca și folosesc pe scară largă metodele feroviarilor sovietici. Pe panoul fruntașilor, alături de numele altor muncitori, au fost trecute și numele mecanicilor și fochiștilor de pe locomotiva cu nr. 230.216 care au economisit de la începutul anului și pînă acum mai mult de 45 tone de combustibil convențional. Pe întregul depou, de la începutul anului și pînă acum, s-a realizat o economie de peste 150 tone de combustibil convențional cu care se pot remorca 14 trenuri de 1.000 tone fiecare pe distanța Galați—București și înapoi.

AGITATORUL — DIN CASĂ ÎN CASĂ

CONSTANȚA (De la corespondentul nostru). — Locuitorii străzilor Filimon Sîrbu și Matei Basarab din orașul Medgidia sînt în majoritate turci și tătari, oameni cu ocupații diferite. Străzile lor nu mai seamănă cu cele de odinioară. Mulți locuitori și-au construit case noi, iar copiii lor merg la școala cu limba de predare turcă și tătară.

In zilele acestea, cînd se fac pregătiri în vederea alegerilor de la 11 martie, tînărul agitator Nicolae Prudeanu este deseori oaspete al locuitorilor de pe cele două străzi.

Iată-l în fața unei case. Ușa se deschide. In prag apare o gospodină. Il cunoaște de mult și acum, la intrare, îi face o urare de bun sosit.

Discuțiile au pornit de la o întrebare pe care a pus-o Tanța, fata cea mare a familiei. Ea a împlinit de curînd 18 ani. Agitatorul îi vorbește ba de una, ba de alta și apoi trece la explicarea pe larg a realizărilor regimului nostru. Cu multă căldură înfățișează el construcțiile noi pe care le poți întîlni și aici, în Medgidia. Apoi, aduce vorba de vechile alegeri cînd marea majoritate a femeilor nu aveau dreptul să voteze, să aleagă și să fie alese. Fata înțelege și aprobă spusele agitatorului. ...Și tînărul agitator merge mai departe. La bătrînul căruțaș Sali Abduraman, agitatorul a întîlnit și pe Ridvan Sasîc, ginerele acestuia. Bătrînul da sfaturi ginerelui în legătură cu diferite munci. Pentru cei tineri sfatul bătrînilor e un lucru de preț.

Viața harnicilor căruțași este azi liniștită, lipsită de nesiguranța zilei de mîine. Cei 5 copii ai lui Sadîc pregăteau liniștiți lecțiile. Privindu-i, tatăl arătă mîndru către ei cu un semn al capului: „De viața lor se interesează statul. El ne ajută mult și de aceea îmi voi da votul candidaților F.D.P.".

Musin Abduraman, un alt locatar de pe strada Filimon Sîrbu, s-a înapoiat de curînd din armată. Cînd s-a întîlnit însă cu agitatorul i-a pus o întrebare: „Am fost înscris pe listele de alegători în unitatea de unde vin, ce să fac acum ca să pot vota aici?" Prudeanu i-a explicat cum trebuie să facă întîmpinarea la sfatul popular orășenesc, iar Musin a ascultat îndemnul agitatorului.

Și Prudeanu a continuat să meargă din casă-n casă. Alegerile doar bat la ușă iar agitatorii n-au vreme de odihnă...

ARTIȘTII AMATORI LA PRIMUL EXAMEN

„O lume, ce frumoasă ești", și cîntecul de Beethoven care preamărește bucuria de a trăi, prietenia între oameni vibrează puternic în inimile ascultătorilor. „Partidului, părinteal bucuriei" de Constantin Romașcanu este un alt cîntec din repertoriul cu care s-a prezentat la concurs, corul. Din inimă tinerii mulțumesc partidului pentru grija ce le-o poartă. (fotografia I).

Perechile de dansatori s-au prins în vîrtejul unei suite de dansuri muntenești. Ei ascultă comenzile instructorului I. Tănăsescu și din cînd în cînd perechile de ochi se îndreaptă spre el. Nici un pas nu trebuie greșit. Fiecare se străduiește să-și potrivească pasul cu vecinul lui.

Cît e de sprintenă tînăra Sterpu Maria! Ea joacă în echipa de dansuri de acum patru ani, încă de pe vremea cînd urma cursurile Școlii profesionale textile de fete. Bună dansatoare dar și o bună muncitoare la secția 2-a țesătorie; în biroul organizației U.T.M. de schimb este responsabilă cu producția, muncă pe care o îndeplinește cu cinste. (Fotografia a 2-a).

*

Vreme îndelungată s-au pregătit artiștii amatori de la întreprinderea „Industria Bumbacului B" din Capitală pentru faza pe întreprindere a celui de al patrulea concurs al echipelor artistice ale sindicatelor. Ei au repetat cu sîrguință săptămînă după săptămînă cîntecele, dansurile, recitările pentru a se prezenta cît mai bine în fața tovarășilor de muncă.

La sfîrșitul programului toți erau curioși să afle: va participa echipa întreprinderii la faza raională a concursului?

Foto: EUG. CSIKOȘ

Din carnetul de reporter

Între Esculap și Euterpe

Acum cîtva timp, la un concert în sala Dalles.

— Se va cînta Concertul pentru două piane și orchestră în do minor — mi s-a spus.

— Bine, dar cine cîntă?

Prietena mea m-a privit atunci cu un aer sever, misterios:

— Ssst! Surpriză pentru... presă.

Din fericire, surpriza n-a întîrziat. Cumpărînd un program, am aflat că va cînta Orchestra de cameră a medicilor din București.

Vă închipuiți uimirea celor prezenți. Un concert dat de medici! Așa dar, slujitorii lui Esculap și-au scos halatele albe și au îmbrăcat smochingul; s-au despărțit de trusa lor de fiecare zi pentru a-și lua de astă dată vioara... Ii priveam pe toți acești oameni în timp ce pășeau pe estradă și citeam pe chipurile multora dintre ei o emoție, aș spune, copilărească. Medicii, unii cu părul cărunt păreau acum niște studenți înaintea primului examen. La fel de emoționați, stăpîniți de un sentiment de înțeleasă stînjenire în fața atitor priviri îndreptate spre ei din sală, își ocupau locurile la pupitre și medicii tineri, abia ieșiți de pe băncile facultății. Incercam să mi-i înfățișez în sălile de operații, la căpătîiul bolnavilor sau în institutele științifice. Nu știu de ce, dar acum această asociație, între muzică și medicină, mi se părea extrem de firească.

Așteptam nerăbdător începerea concertului citind iarăși și iarăși pagina din program pe care erau tipărite numele membrilor orchestrei... În sală plutea un amalgam de acorduri, frînturi de fraze muzicale din piesele anunțate.

— Il vezi pe violonistul acela tînăr, așezat în dreapta pupitrului dirijorului?... Este medic la Frăsinet, o circumscripție sanitară din regiunea București. Pentru a fi seara la repetiții în Capitală, el trebuie să plece din circumscripție încă din zori, să parcurgă o bună bucată de drum cu căruța pentru ca numai după aceea să ia trenul...

— Dar pianistul cine e?

Incet, încet, am aflat aproape despre fiecare cîte ceva. Dr. Șerban Fotino (vioara I-a) se numără printre cercetătorii Institutului de fiziopatologie al Academiei R.P.R.... Dr. Victor Munteanu (violoncel) este chirurg la Spitalul de urgență... Dr. S. Sturdza, unul din soliștii concertului, face parte din colaboratorii științifici ai Institutului Cantacuzino... Dr. Emil Bittman (vioara II-a) lucrează la clinica medicală a Spitalului Filantropia...

Dar iată dirijorul. S-a făcut liniște. La semnul baghetei, se înalță primele acorduri.

Departe de mine intenția de a face o apreciere asupra interpretării acestor lucrări. Despre aceasta vor putea foarte bine vorbi oamenii de specialitate. In sală însă am recunoscut pe maestrul George Georgescu, pe dirijorul Mircea Basarab, pe Irina Lăzărescu, solistă a Filarmonicei de Stat și pe alți muzicieni. Și i-am văzut aplaudînd tot atît de călduros ca și publicul.

De unde reiese că discipolii lui Esculap — cei ce lucrează în spitalele, clinicile și institutele de cercetări — pot sluji și pe Euterpe, muza poeziei lirice și a muzicii.

L. GODEANU

„DRAGOSTE TÎRZIE"

pe scena Teatrului Armatei

Teatrul Armatei își are personalitatea sa care devine, cu fiecare stagiune, tot mai sensibilă spectatorilor săi. E un teatru bogat în premiere și îndrăzneț. Puține colective teatrale se pot mîndri cu afirmarea atîtor tineri regizori și chiar atîtor tinere talente actoricești. E curajos — deși insuficient de exigent, uneori — și în promovarea repertoriului original. Să precizăm: n-avem intenția să adîncim în rîndurile de față profilul artistic al acestui teatru.

La aprecierile de mai sus ne-a îndemnat obiectul restrîns al acestor însemnări: discutarea citorva probleme ale uneia din premierele sale din această stagiune — „Dragoste tîrzie" de A. N. Ostrovski. Poate ați văzut spectacolul. El are, ceea ce se numește „un succes de casă"; publicul vine în număr mare și îl urmărește cu interes. Lucru explicabil: piesa lui Ostrovski aduce caractere vii și puternice, conflictul ei este pasionant și îți solicită participarea. Critica de specialitate a avut însă rezerve în aprecierea spectacolului, iar unii cronicari, ca semnatarul materialului apărut în „Romînia liberă", au contestat chiar valabilitatea spectacolului și rezolvarea sa „în spiritul propriu dramaturgiei lui Ostrovski", atribuind aceste scăderi grave concepției regizorale a tînărului director de scenă debutant, Ion Maximilian.

In această problemă am ține să ne spunem părerea.

Dar mai întîi, cîteva cuvinte despre piesă. Dragostei sale tîrzii pentru decăzutul Șablov, Ludmila Gherasimova, fata trecută de prima tinerețe a avocatului sărăcit Margaritov, îi dăruiește toate potențele sale sufletești, fără nici o rezervă, cu o totală uitare de sine. Șablov este bețiv și cartofor. Ludmila știe aceasta. Șablov a făcut datorii peste datorii pentru a trăi în chefuri și desfriu. Ludmila a aflat și lucrul acesta. Ea îl iubește totuși: este poate singurul om care a simțit că este încă frumos și nepîngărit în sufletul acestui tînăr avocat talentat pe care banul și succesele rapide în profesie l-au amețit și l-au dus în pragul prăbușirii morale. Dragostea Ludmilei capătă în aceste condiții, caracterul și intensitatea unei lupte date pentru recuperarea morală a lui Șablov. Dragostea ei înseamnă lupta împotriva societății murdare care pervertește sufletele și măsoară în bani totul, împotriva acelei „împărății a întunericului" conturată cu nervosul și pateticul cărbune negru al lui Ostrovski. Ludmila va birui în această luptă pentru că e tare și pentru că nimic nu o face să renunțe la ceea ce a devenit scopul, rațiunea existenței sale. Dar Ludmila poate învinge pentru că fondul încă nealterat al lui Șablov mai este sensibil la ceea ce înseamnă cinste și curățenie. Intr-un fel, vinul și cărțile erau un refugiu pentru acesta, un fel de protest împotriva realităților sociale care-l scîrbeau, dar împotriva cărora nu știe să lupte. Neputînd să trăiască „într-o societate așa cum ar dori-o" el, Șablov capitulase. Ludmila a venit și i-a arătat ce înseamnă omul, ce înseamnă un suflet curat. Și astfel, Șablov a fost recuperat.

A considera că numai unul — oricare ar fi el — din aceste două personaje de egală greutate în economia piesei, trebuia pus „în centrul reprezentării scenice", a considera că numai unul din ele este purtătorul problematicei piesei și a mesajului autorului, este, cred, un mod îngust și schematic de a privi lucrurile. Ludmila este eroul îndrăgit de autor, în care acesta a acumulat toate însușirile morale posibile. Ea este elementul determinant al transformării lui Șablov. E totuși un personaj construit pe o singură dominantă, care se menține aceeași de la începutul pînă la sfîrșitul spectacolului deși, firește, crește în intensitate și e concretizată mereu de alte fapte. Șablov trăiește sub ochii noștri un dramatic proces de transformare, începe prin a fi un nemernic și sfîrșește prin a se reabilita moralmente. Este în mod inevitabil un personaj mai complex și mai dinamic, care îți atrage mai violent atenția. Chiar temperamental, Șablov o umbrește pe Ludmila care e o ființă reținută și interiorizată. A reproșa deci regizorului că „scena este dominată tot timpul de frămîntările lui Nikolai Șablov" (cum face Eugen Atanasiu în „Romînia liberă") ni se pare un nonsens. Cred că nu în concepția regizorală — care ar fi supralicitat drama lui Șablov neglijînd în mod voit reliefarea puternică a Ludmilei — stă greșeala. Dacă regizorul a avut lipsuri serioase, ele rezidă mai curînd în felul său defectuos de a lucra cu actorii. El nu a reușit să-i unească în jurul ideii principale a piesei, să imprime un stil unitar jocului lor, să omogenizeze spectacolul.

Trebuie să arătăm că piesa a fost încredințată unui tînăr absolvent al Institutului „Lunacearschi" din Moscova, Ion Maximilian. Vorbeam mai sus de curajul cu care Teatrul Armatei promovează tinerele cadre regizorale; avem, cu acest prilej, o nouă dovadă. Este discutabil dacă ajutorul dat în această formă a fost cel mai nimerit; însă, în situația în care spectacolul îi fusese de acum încredințat, tînărul regizor trebuia să primească un ajutor consistent pe parcursul creării spectacolului, astfel ca eventualele lipsuri să poată fi remediate din timpul repetițiilor. Pentru că răspunzător de reușita unui debutant este, după părerea noastră, întreg colectivul teatrului și mai ales, regizorul prim al acestuia.

CRONICA DRAMATICĂ

Spuneam mai sus că regizorul nu a izbutit să-și stăpînească colectivul în așa fel încît să-i facă pe actori a-și coordona jocul. Cel mai concludent în acest sens este cuplul Șablov-Ludmila, interpretat de actorii Constantin Codrescu și Magdalena Buznea. Codrescu și-a trăit personajul la înaltă tensiune; el are un joc amplu, cu rezonanțe adînci și plin de subtilități. La început dezgustat de viață, după nenumărate nopți petrecute în chefuri — Șablov-Codrescu, ascultă cu cinism mărturisirea de dragoste a Ludmilei, respingîndu-i-o, cu ultimele licăriri ale conștiinței sale. Il vedem apoi încercînd, fără a izbuti, să lupte cu slăbiciunea lui pentru ușuratica văduvă Lebedkina și acceptînd furtul pe care ea i-l propune. Fiecare scenă ne relevă apoi, pe nesimțite, trezirea conștiinței lui Nikolai, admirabil sugerată în scena de mare vibrație dramatică în care predă Lebedkinei o copie după polița autentică. C. Codrescu își poartă eroul cu atîta finețe prin toate aceste complexe și contradictorii stări sufletești, încît reușește ca finalul să nu pară lipsit de veridicitate, (deși textul poartă oarecum această notă). In general, jocul lui Codrescu este foarte sincer, izbutind să comunice sălii întreaga dramă sufletească a eroului interpretat.

Alături de el, apariția Magdalenei Buznea în Ludmila este ștearsă și inexpresivă. Apare limpede că în cazul de față, actrița M. Buznea — al cărei talent și sensibilitate scenică au găsit confirmări în alte spectacole — nu și-a servit rolul. Dintr-o fată sărmană care și-a văzut tinerețea ofilindu-i-se într-o sordidă casă de periferie și care trăiește cu disperare „dragostea ei tîrzie", actrița a făcut o fată tînără, drăgălașă, pedant coafată și îmbrăcată. Aceasta în ce privește apariția ei fizică, care de la primul act derutează spectatorul, rămas nelămurit pînă la urmă de ce e „tîrzie" dragostea acestei tinere atrăgătoare. Desigur că răspunderea pentru acest fel denaturat de a o prezenta pe Ludmila o poartă în aceeași măsură și regia care a acceptat și a permis actriței să-și contureze astfel personajul. Magdalena Buznea a intenționat probabil, să creeze o Ludmilă rezervată și închisă, a cărei bogăție lăuntrică și fire pasionată să fie numai sugerate. Cu mijloacele folosite, a reușit doar să stingă strălucirea reală a personajului, să-i umbrească personalitatea. Actrița a împrumutat eroinei mișcări stîngace și abrupte (mai ales în primul act) gesticulație — redusă, e drept — dar nefirească, tonuri de voce uniforme, șoptite răgușit, lipsite de veridic. Ai impresia că interpreta nu-și trăiește rolul, ci că își mînuiește personajul din afară, ca pe o marionetă.

Lîngă o astfel de parteneră, e firesc să pară că Șablov polarizează acțiunea scenică. Cît poate să facă un actor dintr-un rol — cît de mic ar fi el — atunci cînd îi înțelege esența și îi dăruiește toate resursele creatoare, ne-o dovedește artistul poporului, V. Maximilian. Din cîteva replici rostite cu o naturalețe cuceritoare, el a reușit să contureze imaginea unui negustor rus, afacerist, dar și generos, bănuitor, dar sensibil la suferințele omenești, avînd acel suculent umor popular rus. In legătură cu unitatea de stil a spectacolului — sau mai bine zis cu lipsa sa de unitate — trebuie discutată și realizarea Ninetei Gusti. Ea a dat viață scenică Lebedkinei, văduva de o moralitate dubioasă, ahtiată după lux și plăceri lumești, și făcînd monedă de schimb din farmecele ei fizice. Femeia aceasta are însă un rafinament și o perfidie care presupun o anumită inteligență, femeia aceasta a putut place unui om ca Nikolai Șablov, așa că ea nu trebuia înfățișată ca o ieftină cocotă de mahala. Lebedkina Ninetei Gusti apare însă tocmai ca o demi-mondenă de salon, îmbrăcată țipător și fără gust, stridentă în gesturi și tonuri, apariție distonantă în atmosfera rusească, destul de bine prinsă de altfel în spectacol. Verva specifică temperamentului artistic al Ninetei Gusti (și cu ajutorul căreia a realizat acea excepțională Suzanne din „Nunta lui Figaro") este aici greșit canalizată ajungînd să deservească rolului.

De bună seamă, directorul de scenă nu este absolvit de răspunderea pentru defecțiunile de interpretare actoricească ale spectacolului. Dimpotrivă. Indiferent de greutățile pe care le-ar fi avut de întîmpinat, de experiența lui mai redusă ca a altora, regizorul trebuia să-și impună cu personalitate punctul de vedere, concepția regizorală. Talentul pe care îl vădește, ca și cunoștințele căpătate în anii de studiu pe lîngă marii oameni de artă sovietici, îl îndreptățesc la aceasta. Așteptăm cu încredere noile sale puneri în scenă, care să depășească nivelul acestui spectacol. Este un lucru care îi stă pe deplin în putere.

SANDA FAUR

Agrotehnica — în centrul atenției

MUNCA ȘI INVĂȚATURA

Tinerii de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Mogoșești, raionul Pașcani, duc o intensă activitate și în timpul iernii. După ce, prin muncă voluntară, au terminat de curățat livada, ei au participat activ la transportatul gunoiului de grajd pe cîmp. Numai utemiștii Petru Isache, Petru Tintaru și Dumitru Ionescu au cărat la cîmp 60 tone de gunoi. Experiența din anul trecut le-a dovedit că datorită îngrășării pămîntului au obținut o producție de sfeclă de zahăr de 38.000 kg. la hectar. Recolte bogate au avut și la celelalte culturi. La porumbul hibrid, de exemplu, au recoltat 3.500 kg. la hectar.

Datorită rezultatelor frumoase obținute de colectiviști în anul 1955, zilele trecute, alte 3 familii de țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în gospodărie.

Pentru începerea la timp a muncilor agricole de primăvară, tineretul a participat activ și la pregătirea uneltelor și mașinilor agricole. Pînă acum au revizuit și reparat 13 pluguri, 4 grape, 5 prășitori, 7 căruțe etc. In același timp au pregătit sămînța pentru 10 hectare porumb hibrid și 17 hectare porumb portocaliu.

Pentru ca să-și îmbogățească cunoștințele, mulți tineri, printre care utemiștii Dumitru Ionescu, Gheorghe Maftei și alții frecventează cu regularitate cursurile agrotehnice.

Corespondent
PAULA HARAMIUC

SE LĂMURESC NEDUMERIRILE

SUCEAVA. — (De la corespondentul nostru). In satul Călănești din comuna Bucecea, raionul Botoșani, funcționează un cerc agrozootehnic. La acest cerc s-au înscris 22 de țărani muncitori întovărășiți și cu gospodărie individuală. Tehniciana Clementa Axinte, lectoră la cerc, este mult mai tînără decît ei, însă este ascultată cu multă atenție și interes. Aici, la cercul agrozootehnic, ei învață de la tehniciană multe lucruri pe care înainte nu le înțelegeau.

Țăranul muncitor Vasile Caciuc a făcut arăturile de toamnă, dar el vrea să cunoască în mod științific de ce este necesară arătura de toamnă. Mulți țărani muncitori au cerut lămuriri asupra compostului și cum se pregătește el pentru a fi bun de folosit. De asemenea, au dorit să cunoască mai multe despre rostul asolamentelor. Răspunzînd la întrebările puse, utemista Clementa Axinte explică cu multă răbdare fiecărui cursant.

Țăranii muncitori Gheorghe Hancea, Dumitru Pușcașu, Emil Blaga și alți membri ai cursului agrozootehnic își lămuresc de fiecare dată, la cerc, tot mai multe nedumeriri.

Calea spre noi succese la învățătură

In școala noastră rezultatele obținute la învățătură pe primul pătrar au fost de 63,7 la sută eleve promovate. Faptul că a existat un număr mare de rămase în urmă, dintre care 10 la sută corigente la mai mult de două materii, a constituit obiectul unor discuții serioase în cadrul ședinței de analiză a muncii pe primul pătrar.

„Vom putea face un pas înainte în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevelor"? — se întrebau profesorii.

S-a ajuns la concluzia că priceperea pedagogilor noștri, calitatea lecțiilor predate, creșterea atitudinii active a elevelor la învățătură sînt condiții care fac posibilă îndreptarea imediată a situației. De asemenea s-a stabilit că o serie de metode greșit folosite au încurajat chiulul și lenea. De pildă, grupele de învățătură; ce rol educativ aveau ele cînd elevele bune expuneau lecția în pauză, iar cele slabe le înregistrau „după ureche" fără să facă nici măcar efortul de a le înțelege?

In unele clase, dirigintele a recomandat elevelor fruntașe să se ocupe de cîte o elevă ce avea rezultate nesatisfăcătoare la învățătură. Această formă de întrajutorare însă prezintă și ea unele neajunsuri. Deseori eleva bună nu căuta defecțiunile în felul de studiu al celei slabe, ci fie că îi dădea toate temele gata făcute și atunci cealaltă nu mai punea mîna pe carte, meditatoarele fie că săvîrșeau unele confuzii în explicarea lecțiilor, transmițînd celor „meditate" inexactități care îngreunau procesul de însușire a materiei.

Slăbiciunile acestea nu erau însă singurele. Conducerea școlii a cerut ca dirigintele să colaboreze intens cu birourile organizațiilor U.T.M., căci munca în comun duce la mult mai bune rezultate. Totuși, am avut surprize; la clasa a IX D, tovarășa dirigintă și-a ales și alte diferite responsabile în afara biroului UTM. Existînd deci și o „șefă" a clasei în afara secretarei U.T.M., elevele aveau două conduceri. Desigur că urmările nu puteau fi altele decît subaprecierea rolului organizației U.T.M. în îmbunătățirea situației școlare, știrbirea influenței sale în rîndul elevelor.

Cum puteam ieși din situația în care ne aflam? Toate elevele trebuiau determinate să învețe.

Socotind studiul individual drept cea mai bună metodă pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură, i-am acordat atenția cuvenită, aceasta mai cu seamă că s-a constatat că un număr mare dintre corigente sau chiar majoritatea dintre cele promovate cu note de 3 nu studiază individual. Multe eleve se rezumau la folosirea notițelor luate în clasă, iar pe manual nici nu puneau mîna. De aceea, fiecare profesor și-a introdus în planificarea calendaristică o lecție despre folosirea manualului, despre importanța studiului individual.

Legată de studiul individual este și efectuarea temelor date elevelor pentru acasă. S-a constatat că cele mai multe eleve slabe sînt printre acelea care nu-și fac temele acasă. In combaterea acestei mentalități nesănătoase, un rol deosebit îl are organizația U.T.M. In clasa IX H. și IX C, ea a reușit să formeze colective unite, care să ia atitudine împotriva celor care copiază temele de la colege. La matematică, de pildă, unde cazurile erau mai frecvente, organizația a cerut ca elevele ce vin la școală cu problemele nerezolvate să fie ascultate în mod deosebit de către tovarășa profesoară.

Pentru a se putea da într-adevăr un ajutor eficace elevelor slabe, cred că esențial este să cunoști particularitățile fiecăreia, deoarece știut este că metodele de sprijinire nu pot fi aplicate „șablon", ci de la caz la caz. Unii elevi nu învață din lenevie, pentru că nu sînt pătrunși de necesitatea unei pregătiri temeinice. Alții învață numai pentru notă și de aceea, după fiecare răspuns, lasă cartea la o parte considerînd că nu e rău să mai facă „pauze" în învățătură. O altă categorie sînt acei care întradevăr înțeleg mai greu cele explicate sau nu știu cum să învețe. Tocmai de aceea, procedeele de antrenare a fiecăruia în muncă trebuie să difere.

Față de elevele leneșe, noi căutăm să folosim colectivul clasei care să imprime o opinie sănătoasă. Iată, eleva Ileana Pîrvănuș, din clasa X E, a obținut la trigonometrie nota 1. Unele colege au început s-o compătimească. Biroul U.T.M a combătut însă această atitudine a unora și i-a arătat Ilenei că numai printr-un studiu serios va putea să-și îndrepte nota. Eleva văzînd seriozitatea cu care colectivul o trage la răspundere, s-a apucat de muncă și pe pătrarul II are nota 4 la trigonometrie. In clasa X B, utemistele Nicolau și Stătescu au luat poziție hotărîtă împotriva elevei Speranța Bîzu care a copiat și rezultatele bune din ultima vreme ne dovedesc că eleva Bîzu a înțeles ajutorul ce i s-a dat.

Comitetul U.T.M. din școala noastră caută să se afle mereu în centrul preocupărilor colectivului de elevi. El nu s-a rezumat la ședințe, chiar dacă ele au fost folositoare. Cunoașterea mai îndeaproape a fiecărei eleve și modalitatea de a o sprijini a devenit o permanentă preocupare a utemistelor. A început să se dezvolte spiritul de colegialitate. Exemplul Iuliei Olteanu e cît se poate de concludent. Fiind bolnavă, ea a lipsit timp de cîteva luni. In clasă însă s-au luat astfel de măsuri că zilnic i se trimiteau notițele acasă, iar lecțiile mai grele i se explicau de către cele mai bune eleve. Venind la școală, Iuliei i-a fost mai ușor să se descurce în materia parcursă. Ce-i drept, la matematică simțea că e greu, dar nici aici eleva Antonescu, membră în comitetul U.T.M. al școlii n-a lăsat-o fără ajutor și astfel Iulia nu a rămas în urmă la nici o materie.

E adevărat, acest caz e mai simplu. Dar nici cele mai grele n-au fost lăsate la o parte. Tovarășele profesoare au organizat ore de consultații; ele țin seama de lipsurile fiecărei eleve, acordîndu-i sprijinul necesar în direcția în care are nevoie. Comitetul U.T.M. a luat și el o bună inițiativă: elevele care se prezintă slab pregătite la cursuri să fie vizitate acasă pentru a se cerceta motivul ce le împiedică să învețe. Și metoda controlului la domiciliu a dat rezultate bune. S-a observat că unele eleve nu prețuiau timpul de studiu sau uneori acordau prea mult timp lecturii particulare, neglijînd lecțiile. Colegele și-au dat seama atunci că trebuie să le ceară mai mult, să fie mai exigente față de ele. Pe de altă parte, s-a constatat că altele învățau foarte mult, dar nu rețineau mai nimic, pentru că nu știau cum să studieze. Atunci li s-a arătat cum să-și organizeze munca, cum să învețe individual și îndrumîndu-le zi de zi, colectivul clasei le-a ajutat efectiv să se ridice la învățătură. Tot cu acest prilej, s-a văzut că mai sînt și eleve care se plîng că „nu le ajunge timpul" să-și facă toate lecțiile. Acestora li s-a explicat cum să-și împartă timpul.

Desigur că mai sînt destule eleve care nu știu cum să învețe și încă n-au fost ajutate suficient. De aceea organizația U.T.M. a organizat de curînd o consfătuire pe școală în cadrul căreia elevele fruntașe și-au împărtășit experiența lor colegelor rămase în urmă la învățătură.

Iată deci o parte din ceea ce am întreprins pentru a face din fiecare elevă o tînără conștiincioasă, cu o bună pregătire.

Vorbind despre aceasta, nu mi-e îngăduit să las la o parte colaborarea intensă dintre școală și familiile elevelor, care duce, în cele mai dese cazuri, la succese remarcabile. In afara adunărilor cu părinții, pe școală sau pe clasă, noi am organizat în cadrul lectoratului conferințe privind cele mai arzătoare probleme de educație în familie. Bunăoară, s-a discutat despre „Rolul familiei în lupta pentru obținerea de către copii a unor rezultate bune la învățătură". S-au dezbătut temele: „Regimul zilnic al elevului", „Educarea copiilor în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv".

Desigur că noi mai avem multe lucruri de făcut. Judecînd însă după rezultatele obținute în ultima vreme și folosind mai departe metodele arătate, consider că mergem pe drumul cel bun.

NATALIA PETRIN
directoarea Școlii medii de 10 ani nr. 22 fete — București

Misiunea mai presus de orice

Marea Neagră... De zece zile bîntuie vîntul furios, răscolind din adîncuri apa înspumată a uriașului bazin.

In ziua a unsprezecea, furtuna s-a mai potolit parcă. Marea și-a mai descrețit și ea fruntea. Formația de nave ce primise ordin pe calea undelor, se afla la ora aceea de dimineață departe de bază, în executarea unei misiuni. S-au parcurs 35 de mile. Pînă aici totul s-a desfășurat în mod obișnuit. Zgomotul motoarelor se contopea cu nesfîrșitul șir al comenzilor ce cuprindeau toată nava. La posturile de luptă, echipajul trăia clipe de „alarmă". Deodată, la nava din mijlocul formației, s-a întîmplat ceva neobișnuit: acul tachimetrului vibra încet și cobora pe nesimțite spre zero. Comandantul luă legătura cu mecanicii. N-a apucat însă să rostească primul cuvînt că acul tachimetrului a și revenit la normal. Siajul de la pupă îți lăsa impresia că marea e brăzdată de un drum excavat. Totul funcționa normal.

Intîmplarea asta a durat doar cîteva secunde. Nava continua drumul ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic.

Totuși, se întîmplase ceva. In inima navei, lîngă motoare stăteau doi matrozi. Din cauza trepidațiilor neuniforme, la unul din motoare se ivise un incident. La cotul tubulaturii de combustibil un manșon de cauciuc, care asigura legătura combustibilului cu motorul, sărise de la locul său. Motorina țîșnea cu presiune în compartiment în loc să acționeze motorul ce-și micșora brusc turația. Cît ai clipi din ochi, motoristul Sîrbu Gheorghe s-a repezit la locul cu pricina. A astupat locul gol cu palmele făcute pîlnie. Legătura combustibilului a fost din nou realizată. Motorul n-avusese timp să se oprească. Acum, și-a reluat mersul normal. Trecuseră cîteva ore de la incident. Motoristul Sîrbu pentru care îndeplinirea misiunii era mai presus de orice, stătea nemișcat la post, cu palmele înțepenite pe tubulatura avariată. Matrozul major Mateescu Dumitru, tovarășul de compartiment îl urmărea cu atenție plin de mîndrie pentru un asemenea tovarăș. Intrate în bază, navele au acostat rînd pe rînd la chei. După cîteva minute în compartimente a străbătut ordinul de oprire a motoarelor. Sîrbu și-a desfăcut palmele de pe tubulatură, apucîndu-se să remedieze incidentul. După un scurt interval, comandantul a coborît la motoare. Ajuns în mijlocul motoriștilor, s-a interesat de cele întîmplate în timpul marșului. Matrozul major Mateescu a raportat despre incidentul ivit la motor și despre intervenția motoristului Sîrbu, care a asigurat cu palmele sale legătura combustibilului.

In zilele următoare, toți marinarii unității au aflat despre fapta motoristului Sîrbu, faptă demnă de un marinar din Armata noastră populară.

Lt. major VIORE L LUPU

TINERETUL ORĂȘELULUI DE PE MALUL JIULUI

„Ne amintim cu toți de înfățișarea monotonă, lipsită de viață a numeroaselor orășele din țara noastră, „locuri în care nu se întîmpla nimic" zugrăvite cu atîta măiestrie de Mihail Sadoveanu". (Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

Deși nu a fost vreodată prins în pana măiastră a scriitorilor și orășelul meu, și el se număra printre acele „locuri unde nu se întîmpla nimic".

Orașul ascuns între dealuri, la capătul unei linii ferate slab circulate, „capitala județului Gorj" — Tg. Jiu — era orașul negustorilor, al burghezilor puși pe petreceri pe de o parte, iar pe de alta al locuitorilor maghernițelor de la periferii. Unii, cei mai mulți, se ocupau cu agricultura sau munceau ca zilieri la exploatările forestiere sau la vreo construcție de drumuri. Alții, și nu puțini la număr, nu aveau de lucru cea mai mare parte a anului. Sărăcia îi gonea din orașul lor. La fabrica de confecții sau la cea de țigarete abia își găseau de lucru cîteva sute de muncitori și muncitoare.

Tinerii din oraș sufereau de boli sociale cauzate de subnutriție, lipsă de igienă, muncă grea.

Mulți, foarte mulți analfabeți. In loc de bază sportivă, maidane. Ba nu! Exista un teren de fotbal... lîngă malul Jiului. Dar vai de jucătorii care aveau parte să-l folosească. In oraș — un singur cinematograf ale cărui balcoane amenințau să se prăbușească. Școli destul de puține — pentru a se putea școlariza numărul mare de copii și tineret din întreg județul. O uzină electrică, bătrînă tare, abia izbutea să furnizeze energie electrică orașului.

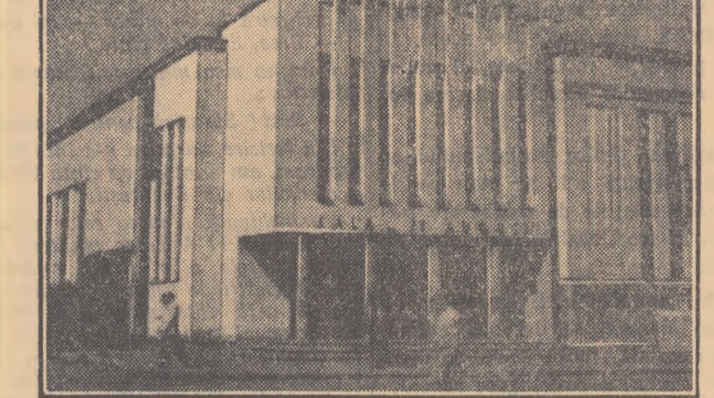
★

„Regimul democrat-popular a descătușat energia creatoare și inițiativa nesecată a maselor populare". (Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

La chemarea partidului adresată întregului popor pentru a participa la refacerea economiei naționale, oamenii muncii din Tg-Jiu au răspuns cu însuflețire. Sute de tineri au plecat pe șantierele naționale și pe cele de interes local

Răsuna valea — de la Bumbești la Livezeni — de muncă, de cîntec, de entuziasm. Incă în 1948, la marea competiție sportivă „Cupa tineretului", a fost dată în folosință o mare bază sportivă construită prin muncă voluntară de către tineret, stadionul „Ilie Pintilie"

Fiecare piatră a marelui zid înconjurător, fiecare metru pătrat nivelat sau metru cub de pămînt săpat a cunoscut însuflețirea unui tînăr.

Sala de spectacole „23 August".

Parcă-l văd pe Niță Vasile — pe atunci activist al județenei U.T.M. — însuflețind pe tineri la muncă. De cîte ori nu și-a răcorit fruntea asudată cu un pumn de apă din Jiu, încărunțitul de azi, secretarul unei organizații de partid, dintr-o întreprindere din București, fruntașul în muncă Niță Vasile!

Datorită muncii unor astfel de oameni, a dragostei lor pentru o viață mai bună, a abnegației lor, azi tineretul din Tg. Jiu are o minunată bază sportivă care cuprinde un teren de fotbal, un ștrand, piste pentru diferite întreceri sportive, terenuri de volei și baschet etc.

In același an, tot cu participarea tineretului a fost construită pe vechiul teren de fotbal o piață modernă. Vă închipuiți că înainte nu exista o piață propriu zisă. Acum, în actuala piață sînt magazine, hale, mărfurile sînt expuse în condiții igienice, iar producătorii expun mărfurile pe mese frumos rînduite.

Cei ce lucrau voluntar nu erau toți utemiști. Nu făceau parte nici din alte organizații de tineret care existau pe atunci. Nu erau nici măcar de aceeași profesie (din acest punct de vedere era o compoziție foarte pestriță) dar toți munceau cu elan în condiții destul de grele.

Pe atunci constructorii nu aveau la dispoziție nici mașini de săpat sau nivelat, nici camioane cîte sînt azi chiar pe un șantier mic. Materialele se cărau cu brațele, spinarea, roaba, sau de la distanțe mai mari, cu căruța.

M-am dus într-o seară pe șantierul pieții orașului. Deși era ora 21, ni se spusese că tinerii încă mai lucrează. Ajuns acolo, mare mi-a fost mirarea cînd am zărit pe locul construcției doar 10-12 tineri care așezau în grămezi niște pietre. L-am întrebat pe însoțitorul meu dacă aceștia sînt toți. Mi-a răspuns printr-un semn. Privind în direcția mîinii sale, la malul și peste apa Jiului, am rămas uimit. O mulțime de tineri băgați în apă pînă mai sus de brîu, scoteau pietre. Le transportau apoi pe locul construcției asigurînd astfel materialul necesar de lucru pentru a doua zi. M-am apropiat. Erau mulți băieți și fete. Dintre ei mi-a atras atenția un băiețaș, să tot fi avut vreo 15 ani. Il chema Cilibică. Se tot lupta să scoată un pietroi mare și greu din apă. Ne-am dus să-l ajutăm. Ne-a răspuns:

— Lăsați-mă singur. Mă antrenez pentru Bumbești-Livezeni. Priviți mai bine și să nu-mi mai spuneți că sînt prea mic pentru a merge pe șantierul național.

Și mulți se antrenau aici pentru a căpăta învoirea să meargă pe marile șantiere.

Am plecat. Din urmă ne-a ajuns un ecou, cîntecul „Braț la braț cu tinerețea / Vom străbate munți și văi".

Erau tinerii noștri, plecau spre case. Cu asemenea oameni, poți mișca munții din loc.

★

Au trecut ani. S-a mai ridicat în oraș sala „23 August", frumosul teatru din Tg. Jiu.

S-a mai construit un teatru de vară și alte construcții de interes social și cultural. Copiii de ieri sînt azi tineri vînjoși, tinerii au devenit oameni maturi, căliți. Au colindat șantiere, au participat la marile transformări sociale din orașul și din regiunea lor. Au învățat în școli, institute de învățămînt superior. Mulți și-au ales profesia iubită. Și-au îndeplinit multe visuri, visuri care înainte, ce mult pare de-atunci — nu îndrăzneau să și le făurească.

Stadionul „Ilie Pintilie".

Firavul Cilibică este acum ofițer, Croicu Ion, Popescu Ion și alții sînt de asemenea ofițeri. Lui Stroiescu Gheorghe i s-a încredințat o muncă de răspundere: este prim secretar al comitetului raional U.T.M. Plenița.

Ciochianu Ion este procuror. Alții sînt medici sau muncitori fruntași în întreprinderile care au luat dezvoltare în raion. Marin e sondor și lucrează la o exploatare petroliferă.

Mi-a vorbit cu multă mîndrie despre viața lui de azi, legată de viața orășelului său, despre realizările primului cincinal. Imi înșira grăbit alte realizări pe care credea că nu le cunosc.

— S-a construit o fabrică de pîine, o fabrică utilată modern; și alte numeroase întreprinderi. Castelul de apă îl știi, nu? Ce falnic străjuiește orașul! Măcar din ziare și tot ai auzit de linia noastră ferată Tg.-Jiu-Tismana.

S-a ridicat mult nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii din Tg-Jiu. S-au construit numeroase locuințe muncitorești în locul cocioabelor și maghernițelor. Pentru prima dată în orășelul meu, oamenii muncii locuiesc acum în case cu baie.

Directivele celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn deschid mari perspective de dezvoltare și pentru Tg. Jiu, care devine tot mai mult dintr-un punct de pe hartă, cum era în regimul burghezo-moșieresc, un important centru economic al patriei noastre.

Corespondent
TUDOR JEAN

Pe urmele materialelor nepublicate

Nepăsare și numai nepăsare. Cam așa s-ar putea caracteriza pe scurt atitudinea organizației de bază U.T.M. de la uzina de reparații mecanice Ploești față de organizarea concursului „Iubiți cartea". Există doar o comisie, dar viața ei se desfășoară numai între copertile unui dosar uitat. Recenzii nu se țin; pretext: sala de festivități în reparație. Cărți la bibliotecă nu se găsesc; „motiv": s-au cumpărat cărți, dar altele decît cele necesare concursului.

Situația aceasta ne-a fost adusă la cunoștință de un corespondent voluntar. Semnalul critic a fost trimis comitetului regional U.T.M. Ploești, care ne comunică că au fost luate măsuri pentru remedierea lipsurilor: a fost reorganizată comisia de organizare a concursului „Iubiți cartea", s-au prelucrat materialele referitoare la concurs și s-a început o popularizare sistematică a concursului prin stația de amplificare și prin gazetele de perete. Rezultatele măsurilor luate sînt vizibile: numărul tinerilor înscriși în concurs a crescut de la 37 la 130.

O sarcină imediată — urgentarea reparării tractoarelor și mașinilor agricole

In 24 de stațiuni de mașini și tractoare și 16 gospodării agricole de stat din țară au fost terminate lucrările de reparații la tractoare. Deși au fost obținute succese la reparații, totuși ritmul de efectuare a acestor lucrări continuă să fie nesatisfăcător. In regiunea Iași, de pildă, repararea tractoarelor s-a efectuat doar în proporție de 48 la sută, în regiunea Baia Mare de 50 la sută, iar în regiunea Galați de 50 la sută.

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin, Pitești și cele din trustul de aprovizionare a Capitalei s-a realizat peste 80 la sută din planul de reparare a tractoarelor. Repararea tractoarelor din gospodăriile agricole de stat din întreaga țară a fost efectuată în proporție de 65 la sută, la cultivatoare 67 la sută, la semănători 70 la sută și la plugurile de tractor 80 la sută. Față de posibilitățile existente, și în gospodăriile agricole de stat lucrările de reparații sînt rămase în urmă, îndeosebi în regiunile Craiova, Galați, București, Constanța și Bacău.

Fruntași pe țară în pregătirea inventarului agricol necesar lucrărilor de primăvară sînt colectiviștii. Repararea plugurilor a fost terminată în toate gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova și realizată în proporție de peste 90 la sută în gospodăriile agricole colective din regiunile Constanța, Bacău, Galați, Suceava, Ploești, Hunedoara și Stalin.

Lucrările de reparații trebuie intensificate în toate regiunile țării. Stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat trebuie să ia măsuri urgente pentru grăbirea reparațiilor. Unitățile care au terminat reparațiile au datoria să ajute pe cele rămase în urmă. Să se extindă pe scară largă folosirea pieselor recondiționate, să se folosească din plin timpul care a mai rămas pînă la începerea lucrărilor agricole în cîmp.

(Agerpres).

RAPORTUL DE ACTIVITATE
al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al 20-lea al partidului
Raport prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.
— TEXT PRESCURTAT —

(Urmare din pag. I-a)

Pe piața mondială capitalistă au apărut din nou Germania occidentală și Japonia. Aceste țări, ca și Anglia și Franța, și-au restabilit aproape pozițiile antebelice pe piața mondială. „Lupta economică dintre țările capitaliste se întețește cu o forță tot mai mare".

Problema piețelor, a arătat raportorul, devine cu atît mai ascuțită cu cît granițele pieței mondiale capitaliste se îngustează tot mai mult în urma formării pieței noi, piața socialistă în continuă creștere. Afară de aceasta, țările slab dezvoltate care se eliberează de sub jugul colonial trec la crearea unei industrii proprii.

N. S. Hrușciov a subliniat ascuțirea neîncetată a contradicțiilor sociale în țările capitaliste. Clasa muncitoare din țările capitaliste ia tot mai hotărît atitudine în problemele politice fundamentale.

N. S. Hrușciov a analizat apoi procesele care au avut loc în relațiile internaționale. „O importanță hotărîtoare, a arătat el, are întărirea neîncetată a forțelor socialismului, democrației și păcii, a forțelor mișcării de eliberare națională. In această perioadă, pozițiile politicii externe a Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și celorlalte țări socialiste, s-au consolidat și mai mult, iar prestigiul și legăturile lor internaționale au crescut nemăsurat. Lagărul internațional al socialismului exercită o influență mereu crescîndă asupra evoluției evenimentelor mondiale".

Totodată, cercurile reacționare, militariste din unele țări au continuat în acești ani să ducă o politică „de pe poziții de forță".

N. S. Hrușciov arată că în ultimii ani forțele păcii au sporit considerabil.

„Pe arena internațională— a spus N. S. Hrușciov — s-a creat o vastă „zonă a păcii", care cuprinde atît statele socialiste cît și state nesocialiste iubitoare de pace din Europa și Asia. Această zonă cuprinde aproape un miliard și jumătate de oameni, adică, majoritatea populației planetei noastre".

In lupta pentru pace, a arătat N. S. Hrușciov, capătă o importanță excepțională problema unității clasei muncitoare, a sindicatelor și a partidelor ei politice. „Interesele luptei pentru pace cer ca lăsîndu-se la o parte acuzațiile reciproce, să se găsească puncte de contact și pe această bază să se elaboreze principii de colaborare. Totodată este cu putință și necesară colaborarea și cu acele cercuri ale mișcării socialiste care împărtășesc alte vederi decît noi în problema formelor trecerii la socialism".

N. S. Hrușciov a arătat că în ultimul deceniu imperialismul a suferit o înfrîngere și în Orient unde „se năruie temeliile seculare ale colonialismului și popoarele trec cu tot mai mult curaj să-și hotărască destinele lor". In decursul ultimilor zece ani s-au eliberat de sub jugul dependenței coloniale și semicoloniale peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populația globului.

N. S. Hrușciov spune: „Au intrat în rîndul marilor puteri China populară și Republica independentă India. Se constată un avînt politic și economic al popoarelor din Asia de sud-est, din Orientul arab. A început un proces de trezire a popoarelor din Africa. S-a intensificat mișcarea de eliberare națională în Brazilia, Chile și alte țări ale Americii Latine... In prezent problema lichidării complecte a sistemului rușinos al colonialismului este la ordinea zilei ca una din cele mai ascuțite și arzătoare probleme".

N S. Hrușciov a arătat că popoarele din fostele colonii și semicolonii, care și-au cucerit libertatea politică, au posibilitatea pentru crearea unei economii naționale independente să obțină utilaj modern „din țările socialismului, fără a-l plăti cu nici un fel de angajamente cu caracter politic sau militar".

Dar „o mare parte a continentului african, unele țări din Asia, precum și din America Centrală și de sud, continuă să rămînă într-o dependență colonială și semicolonială". Cresc contradicțiile și lupta între puterile coloniale pentru sfere de influență, surse de materii prime și piețe de desfacere a mărfurilor

„S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad — a arătat N. S. Hrușciov — sînt nu numai grupări militare și politice agresive, ci și un instrument de înrobire, o nouă formă de exploatare — colonială prin caracterul ei — a țărilor slab dezvoltate... Lupta popoarelor din țările Orientului împotriva participării la blocuri este o luptă pentru independența națională"

In continuare N. S Hrușciov a caracterizat rolul Uniunii Sovietice în lupta pentru consolidarea păcii și securității internaționale. „Inițiativa U R.S.S. — a spus N. S. Hrușciov — a devenit unul din cei mai mari factori care exercită o uriașă influență asupra desfășurării evenimentelor internaționale. La succesul inițiativei de pace a Uniunii Sovietice au contribuit în mare măsură sprijinul și acțiunile comune ale tuturor țărilor iubitoare de pace... Eforturile statelor și popoarelor iubitoare de pace nu au fost zadarnice Pentru prima oară în anii de după război s-a ajuns la o anumită slăbire a încordării internaționale".

N. S. Hrușciov a spus: „Uniunea Sovietică a făcut mult pentru o apropiere a pozițiilor marilor puteri. Acum e rîndul S.U.A., Angliei și Franței.

Acest lucru nu înseamnă desigur că Uniunea Sovietică va renunța la noi eforturi pentru atenuarea încordării în relațiile internaționale și întărirea păcii". N. S. Hrușciov a subliniat că „eforturile egale și concesiile reciproce sînt condiții absolut necesare în relațiile dintre marile puteri. Metoda tratativelor trebuie să devină unica metodă de rezolvare a problemelor internaționale" N S Hrușciov a indicat trei probleme deosebit de importante, a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trainică și îndelungată: „asigurarea securității colective în Europa, asigurarea securității colective în Asia, dezarmarea".

Pentru întărirea păcii în întreaga lume, a spus în continuare N. S Hrușciov, „ar avea o uriașă însemnătate stabilirea de relații trainice de prietenie între cele două mari puteri ale lumii — Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii Noi sîntem de părere că dacă la baza relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A. ar sta cele cinci principii cunoscute de coexistență pașnică, acest lucru ar avea o importanță cu adevărat remarcabilă pentru întreaga omenire și ar fi, firește de folos poporului S.U.A. în aceeași măsură ca și popoarelor U.R.S.S. și tuturor celorlalte popoare".

In ceea ce privește relațiile U.R.S.S. cu Marea Britanie și Franța, N. S Hrușciov a declarat: „Noi intenționăm ca și pînă acum să căutăm să obținem îmbunătățirea continuă a relațiilor noastre cu Marea Britanie și Franța. Țările noastre situate în Europa, au multe interese comune și în primul rînd grija comună de a nu îngădui un nou război".

Uniunea Sovietică, a spus N S Hrușciov, va manifesta o grijă permanentă pentru a lărgi și întări și pe viitor prietenia și colaborarea cu țările Orientului.

„Noi credem de asemenea, a spus el, că și în Iran, Turcia și Pakistan se va înțelege că relațiile normale cu U.R.S.S. corespund intereselor vitale ale acestor țări".

N. S. Hrușciov a subliniat în mod deosebit marea importanță pe care o are lărgirea legăturilor de afaceri și culturale între state pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre ele.

N. S. Hrușciov s-a ocupat apoi de unele probleme principiale ale actualei evoluții a evenimentelor. N. S. Hrușciov a subliniat că „principiul leninist al coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite a fost și rămîne linia generală a politicii externe a țării noastre".

N. S. Hrușciov a respins născocirile dușmanilor păcii potrivit cărora Uniunea Sovietică ar intenționa să răstoarne capitalismul din alte țări cu ajutorul „exportului" revoluției.

„Increderea noastră în victoria comunismului, a spus N. S. Hrușciov, se întemeiază pe faptul că modul de producție socialist este categoric superior celui capitalist... Noi am afirmat întotdeauna și afirmăm că instaurarea unei noi orînduiri sociale în cutare sau cutare țară este o chestiune internă a popoarelor acestor țări".

N. S. Hrușciov a subliniat că principiul coexistenței pașnice capătă o tot mai largă recunoaștere internațională, deoarece în condițiile actuale nu există o altă soluție.

Referindu-se la chestiunea dacă un nou război este inevitabil sau nu, N. S. Hrușciov a spus: „Atîta timp cît pe globul pămîntesc rămîne capitalismul, forțele reacționare care reprezintă interesele monopolurilor capitaliste vor tinde și pe viitor spre aventuri războinice și agresiune, ele pot să încerce să dezlănțuie un război. Nu există însă o inevitabilitate fatală a războaielor. In prezent există puternice forțe sociale și politice care dispun de mijloace serioase ca să nu îngăduie dezlănțuirea unui război de către imperialiști, iar dacă ei vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare, să zădărnicească planurile lor aventuriste".

N. S. Hrușciov a subliniat că, date fiind schimbările radicale, survenite pe arena mondială, se deschid noi perspective și în ceea ce privește trecerea unor țări și națiuni la socialism. „Este foarte probabil că formele de trecere la socialism vor deveni tot mai variate. Totodată nu este obligator ca în toate condițiile, realizarea acestor forme să fie legată de un război civil... Se pune problema posibilității de a folosi și calea parlamentară pentru trecerea la socialism". Intr-un șir de țări capitaliste, clasa muncitoare, unind în jurul ei țărănimea muncitoare, intelectualitatea, toate forțele patriotice, poate să cucerească o majoritate trainică în parlament și să transforme parlamentul într-un instrument al voinței poporului, creînd condiții care să asigure înfăptuirea unor transformări sociale radicale.

In încheierea capitolului consacrat situației internaționale din raportul său, N. S. Hrușciov a caracterizat sarcinile partidului în domeniul politicii externe. Este necesar, a spus el, „să luptăm activ pentru cauza păcii și securității popoarelor, pentru stabilirea încrederii între state, luptînd pentru transformarea atenuării care s-a obținut în încordarea internațională într-o pace trainică".

Trecînd la situația internă a U.R.S.S., N. S. Hrușciov a spus că perioada la care se referă raportul, „se caracterizează printr-o creștere neîntreruptă a tuturor ramurilor producției sociale, prin consolidarea continuă a orînduirii sociale și de stat sovietice, prin ridicarea bunăstării materiale a poporului, prin dezvoltarea multilaterală a culturii sovietice".

„Călăuzindu-se după poruncile marelui Lenin — a declarat N. S. Hrușciov — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dat și dă dovadă de o preocupare permanentă pentru creșterea cu precădere a industriei grele. Partidul va aplica această linie generală și pe viitor cu toată fermitatea și consecvența".

In anii celui de-al cincilea plan cincinal, partidul a reușit să obțină un nou și puternic avînt al tuturor ramurilor industriei. Planul cincinal a fost îndeplinit înainte de termen — în patru ani și patru luni. In 1955 față de 1950, producția industrială globală a reprezentat 185 la sută, producția mijloacelor de producție 191 la sută, producția articolelor de consum 176 la sută. A crescut considerabil producția de metale, combustibil, energie electrică și producția altor ramuri deosebit de importante ale industriei grele. Intr-un ritm deosebit de rapid s-a dezvoltat construcția de mașini. An de an crește producția mărfurilor de consum popular.

„Datorită superiorității sistemului economic socialist — a arătat N. S. Hrușciov — țara noastră, cunoaște în întrecerea economică cu capitalismul, un ritm incomparabil mai rapid de creștere a producției față de cele mai dezvoltate țări capitaliste. Așa, de pildă, ritmul anual mediu de creștere a producției industriei sovietice a fost în cincinalul care s-a scurs de peste 3 ori mai ridicat decît în S.U.A. și de 3,8 ori mai ridicat decît în Anglia".

In 1955 productivitatea muncii în industrie a fost aproape de două ori mai mare în comparație cu nivelul dinainte de război. In anii celui de-al cincilea cincinal, peste două treimi din întreaga creștere a producției industriale au fost obținute datorită ridicării productivității muncii. Prețul de cost al producției industriale a fost redus în acești cinci ani cu 23 la sută.

Proiectul de Directive cu privire la cel de al șaselea plan cincinal trasează un vast program de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale In comparație cu 1955, nivelul producției industriale se va ridica în 1960 cu aproximativ 65 la sută.

Baza materială a industriei noastre, a spus N. S. Hrușciov, succesele obținute în domeniul științei, creșterea nivelului tehnico-cultural al clasei muncitoare deschid largi posibilități pentru grăbirea progresului tehnic. Este necesar să se perfecționeze cu perseverență tehnica: să se creeze mașini cît mai productive, economicoase și sigure în exploatare, dezvoltîndu-se pe scară largă electrificarea, mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție.

N. S. Hrușciov a arătat că „acum, cînd avem o industrie grea puternică, multilateral dezvoltată, s-a creat posibilitatea practică de a împinge înainte în ritm rapid nu numai producția mijloacelor de producție, ci și producția bunurilor de consum popular. Este suficient să se arate că în 1960 se vor produce de aproape trei ori mai multe bunuri de consum popular decît în 1950 Partidul nostru face și va face și pe viitor totul pentru ca cerințele oamenilor sovietici să fie satisfăcute mai complect și mai bine — și în aceasta el vede principala sa datorie față de popor".

In raport se arată necesitatea mobilizării uriașelor resurse naturale din regiunile răsăritene ale țării, unde sînt concentrate circa 75 la sută din toate rezervele de cărbune existente în U.R.S.S. și circa 80 la sută din energia hidraulică, patru cincimi din bogățiile forestiere, principalele rezerve de metale neferoase și rare, uriașe resurse de materii prime chimice, minereuri feroase și materiale de construcție. După cum arată experiența, extracția de cărbune și producția de energie electrică în răsărit dau rezultate mai mari din punct de vedere economic decît în partea europeană a U.R.S.S.

„In următorii 10 ani, a spus N. S. Hrușciov, trebuie să transformăm Siberia într-o puternică bază a Uniunii Sovietice în ce privește extracția cărbunelui și producția de energie electrică, într-o bază principală a ramurilor de producție care necesită un mare volum de căldură și energie, îndeosebi a producției de aluminiu, magneziu și titan, precum și a electrometalurgiei, chimiei cărbunelui și electrochimiei".

Sarcina constă în aceea ca în următoarele două-trei cincinale să se creeze în Siberia o a treia bază metalurgică puternică a țării noastre cu o producție de 15—20 milioane tone fontă pe an. In următorii 10 ani urmează să se creeze în Răsărit noi centre importante de construcții de mașini, capabile să producă toate tipurile de mașini, mecanisme, aparate și dispozitive.

In raportul Comitetului Central al partidului se rezervă un loc de seamă problemelor agriculturii. Partidul a înfăptuit măsuri importante în vederea dezvoltării acestei ramuri a economiei. In anii 1954 și 1955 investițiile făcute în agricultură s-au cifrat la 34,4 miliarde ruble. In acești doi ani colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile au primit 404.000 de tractoare (calculate în tractoare convenționale de 15 C.P.), 228.000 de autocamioane, 83.000 de combine cerealiere și o mare cantitate de alte mijloace tehnice. Pentru a mări cointeresarea materială a colhozurilor și colhoznicilor, au fost considerabil majorate prețurile de colectare la cereale, produse animaliere, cartofi și legume. Au fost trimiși în colhozuri peste 120.000 de specialiști în agricultură. Peste 20.000 de comuniști din orașe au fost trimiși la sate și recomandați ca președinți de colhozuri.

Infăptuirea măsurilor elaborate de partid în domeniul dezvoltării continue a agriculturii a permis să se facă primul pas important înainte în ceea ce privește sporirea producției de cereale și de plante industriale. In comparație cu 1954 producția de cereale a sporit în 1955 cu 22 la sută, de floarea soarelui — cu 95 la sută, de sfeclă de zahăr — cu 54 la sută, de in fuior — cu 74 la sută.

Pentru dezvoltarea agriculturii are o deosebit de mare importanță valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine. Calculele arată că de pe noile pămînturi se poate obține în medie, în fiecare an, cel puțin 2 miliarde puduri cereale. Dispunînd de o mare cantitate de grîu-marfă de pe pămînturile desțelenite, statul poate extinde în mod considerabil semănăturile de porumb în Ucraina și Caucazul de nord, pentru ca aceste regiuni să sporească considerabil producția de carne și lapte, precum și producția de plante industriale.

„Principala noastră sarcină în domeniul agriculturii — subliniază N. S. Hrușciov — constă în a face ca, pe baza sporirii recoltei la hectar și a valorificării continue a pămînturilor noi, recolta globală anuală de cereale să se ridice, la sfîrșitul celui de al șaselea plan cincinal, la 11 miliarde puduri, în a extinde suprafețele și a spori considerabil recolta la hectar la plante industriale — bumbac, sfeclă de zahăr, in, cînepă, floarea soarelui, precum și în a spori considerabil producția de cartofi și legume".

In raport se arată că problema mecanizării principalelor lucrări în domeniul culturii cîmpului a fost rezolvată. Se pune în toată amploarea sarcina ca în cel mai scurt timp să se treacă de la mecanizarea unor anumite lucrări la mecanizarea complexă a întregii producții agricole. O deosebită atenție se acordă electrificării colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor.

N. S. Hrușciov a raportat Congresului despre creșterea bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic In anii celui de-al cincilea cincinal venitul național al U.R.S.S. — din care în țara noastră trei sferturi sînt folosite pentru satisfacerea nevoilor personale ale populației — a sporit cu 68 la sută. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor a sporit în această perioadă cu 39 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor — cu 50 la sută. In decursul cincinalului statul a cheltuit 689 de miliarde de ruble pentru ajutoare pe linia asigurărilor sociale, pentru plata concediilor pentru muncitori și funcționari, pentru trimiterea gratuită și cu preț redus în case de odihnă și sanatorii, pentru pensii, asistență medicală, burse pentru studenți etc.

Ridicarea bunăstării materiale explică și faptul că în anii celui de-al cincilea cincinal, populația țării noastre a crescut cu 16.300.000 de oameni.

In proiectul de Directive cu privire la cel de-al șaselea cincinal este trasată sarcina de a obține o mărire a salariului real al muncitorilor și funcționarilor cu aproximativ 30 la sută, iar a veniturilor colhoznicilor — cu cel puțin 40 la sută. Se prevede mărirea salariului categoriilor de lucrători cu salarii mici. S-a adoptat hotărîrea ca în cursul celui de-al șaselea cincinal să se treacă la ziua de muncă de șapte ore pentru toți muncitorii și funcționarii, iar pentru adolescenți (de la 16-18 ani) — la ziua de muncă de șase ore. Pentru muncitori și funcționari va fi introdusă ziua de muncă de șase ore în zilele de sîmbătă și dinaintea sărbătorilor. In viitorul apropiat va fi prezentat spre aprobare Sovietului Suprem un proiect de lege cu privire la pensii, care va aduce o îmbunătățire radicală în chestiunile pensiilor. In cel de-al șaselea cincinal volumul construcției de locuințe urmează să sporească de aproape două ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Se prevede ca prin fonduri de stat să se construiască locuințe cu o suprafață de aproximativ 205 milioane metri pătrați.

N. S. Hrușciov a analizat apoi starea învățămîntului public, munca în instituțiile de învățămînt superior, dezvoltarea științei. El a spus, printre altele, că în anii celui de-al cincilea cincinal au absolvit instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică peste 1.120.000 de specialiști, adică cu 72 la sută mai mult decît în cel de-al patrulea cincinal.

Raportorul s-a ocupat apoi de problemele întăririi și dezvoltării continue a orînduirii sociale și de stat sovietice. El a subliniat grija Partidului comunist pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei frățești dintre popoarele Uniunii Sovietice. Datele prezentate în raport caracterizează dezvoltarea economiei republicilor unionale. In comparație cu anul 1913, producția globală a întregii industrii aflate pe teritoriul R.S.S. Kazahă a sporit în 1955 de 33 de ori, în R.S.S. Gruzină — de 27 de ori, în R.S.S. Kirghiză — de 37 de ori, în R.S.S. Armeană — de 41 de ori, în R.S.S. Tadjică — de 24 de ori etc. In republicile unionale au crescut cadre ale intelectualității naționale, s-a ridicat considerabil nivelul general de cultură al tuturor popoarelor U.R.S.S.

N. S. Hrușciov a trecut în continuare la analizarea activității Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a formulat sarcinile care îi stau în față. El a prezentat următoarele date despre componența partidului: la 1 februarie 1956, partidul număra în rîndurile sale 7.215.505 de persoane, dintre care 6.795.896 membri de partid și 419.609 candidați de partid. Aceasta reprezintă de aproape trei ori mai mult decît număra în rîndurile sale partidul nostru în momentul Congresului al 18-lea și cu 333.000 mai mult decît numărul celor aflați în rîndurile partidului comunist în momentul Congresului al 19-lea.

„Noi, a spus N. S. Hrușciov, am înregistrat și victorii mari și unele insuccese, am avut și bucurii mari și necazurile noastre. Dar victoriile nu au amețit partidul, iar insuccesele nu l-au descurajat. Partidul a pășit și pășește cu curaj și încredere înainte pe calea aleasă de el". N. S. Hrușciov a spus că după moartea lui Iosif Vissarionovici Stalin, dușmanii socialismului au sperat în posibilitatea unei dezorientări în rîndurile partidului, în discordii în sînul conducerii lui, în șovăieli în ceea ce privește promovarea politicii sale interne și externe. Aceste calcule au dat însă greș. „Nucleul de conducere al partidului, a spus N. S. Hrușciov, reprezintă nu un grup de oameni legați prin relații personale sau prin avantaje reciproce, ci un colectiv activ de conducători, ale căror relații sînt clădite pe o bază ideologică, principială, care nu îngăduie nici iertare reciprocă, nici animozitate personală".

N. S. Hrușciov a subliniat că înfăptuirea principiilor leniniste ale vieții de partid a dus la dezvoltarea sub toate aspectele a activității politice interne de partid a organizațiilor partidului, la întărirea legăturilor lor cu oamenii muncii, la sporirea influenței lor asupra maselor, la continua întărire și creștere a partidului.

N. S. Hrușciov a chemat toate organizațiile de partid să îmbunătățească și să perfecționeze neîncetat întreaga muncă de partid, și în primul rînd să ridice nivelul muncii organizatorice și ideologice a partidului.

Principalul în munca organizatorică de partid, a spus el, este munca în mase, organizarea maselor la lupta pentru înfăptuirea sarcinilor economico-politice trasate de partid.

Incheindu-și raportul, N. S. Hrușciov a spus:

„Țara Sovietică se găsește acum în plin avînt. Dacă e să vorbim la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălțime, de unde se văd limpede orizonturile largi pe drumul spre țelul final — societatea comunistă".

„Cauza noastră este de neînvins! — a spus în continuare N. S. Hrușciov. Ea este de neînvins pentru că, împreună cu marele popor sovietic, o duc înainte sute și sute de milioane de oameni din frățeasca China populară, din toate țările de democrație populară. Ea este de neînvins fiindcă se bucură de sprijinul și de simpatia fierbinte a popoarelor și țărilor care s-au eliberat de sub jugul asupririi naționale și coloniale. Ea este de neînvins pentru că este sprijinită de oamenii muncii din lumea întreagă. Nimeni nu va reuși să ne intimideze, să ne silească să ne retragem de pe pozițiile pe care ne aflăm, să renunțăm la apărarea cauzei păcii, democrației și socialismului".

DE PESTE HOTARE

Pentru întărirea relațiilor sovieto-americane

NEW YORK 14 (Agerpres). — Agenția United Press relatează că pe adresa sa a sosit o scrisoare din partea lui Ray Mills, primarul orașului Des Moines (Statul Iowa) pentru a fi transmisă președintelui Sovietului orășenesc Dnepropetrovsk. Ray Mills îl invită pe președintele Sovietului orășenesc Dnepropetrovsk să viziteze Des Moines — pentru a lua cunoștință de „grînarul Americii". In scrisoarea sa, Mills subliniază că o asemenea vizită „ar servi unei mai bune înțelegeri între cele două popoare".

Invitația lui Mills este răspunsul la mesajul radiodifuzat al președintelui Sovietului orășenesc Dnepropetrovsk prin care se propune organizarea unui schimb de corespondență cu primarul orașului Des Moines asupra realizărilor regiunilor lor în domeniul culturii porumbului: „Salut această posibilitate de a ne cunoaște mai bine unul pe altul", arată Mills în scrisoarea sa.

Reuniunea prieteniei

STALINGRAD 14 (Agerpres). TASS transmite: Constructorii de tractoare din Stalingrad au hotărît să cunoască mai îndeaproape viața prietenilor din țările de democrație populară. Ei au hotărît să organizeze un ciclu de reuniuni consacrate Cehoslovaciei, Poloniei, Romîniei, Chinei și altor țări. Prima reuniune de acest fel organizată la Palatul de Cultură al uzinei a fost consacrată Republicii Populare Romîne. Asistența a ascultat o conferință despre succesele construcției socialismului în Romînia, despre viața oamenilor muncii din R. P. Romînă, după care a vizitat expoziția de fotografii.

Constructorii de tractoare din Stalingrad întrețin strînse legături de prietenie cu oamenii muncii din Romînia. Ei au fost vizitați de cîteva delegații din R. P Romînă. La Palatul de cultură se păstrează numeroase daruri oferite de membrii delegațiilor romîne care au vizitat Stalingradul și uzina de tractoare din Stalingrad.

„O bătaie de joc la adresa democrației!"

— PROTESTELE TINERETULUI DIN ȚARILE ASIATICE IN LEGATURA CU CAZUL STUDENTEI AUTHERINE LUCY —

TOKIO 14 (Agerpres). — Manifestațiile huliganice organizate recent la universitatea din statul Alabama au stîrnit o violentă indignare în rîndul opiniei publice din țările asiatice.

Agenția United Press citează fragmente dintr-o scrisoare adresată de un cititor japonez ziarului de limbă engleză „Asami Evening News", care apare la Tokio. „Nici o știre din ultimii ani nu m-a umplut de atît dezgust ca aceea cu privire la tratamentul aplicat primei studente de culoare la universitatea din Alabama", scrie cititorul, adăugind că acest atac este cu atît mai odios cu cît s-a petrecut „într-o așa-numită țară democratică", care pretinde a avea cea mai avansată civilizație și se erijează în conducătoare a lumii. „Ce exemplu strălucit de pus în fața țărilor mai mici! Ce bătaie de joc la adresa democrației!" — exclamă cititorul indignat.

Opinia publică filipineză își manifestă de asemenea indignarea. Exprimînd părerea filipinezului de rînd, un ziarist scrie: „Un mare număr de asiatici au înțeles semnificația acestui caz, alții nu. Aceștia din urmă își vor aminti însă de Alabama cînd secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., John Foster Dulles, le va vorbi despre democrația americană".

Cazul studentei de culoare, Autherine Lucy, amintește popoarelor din Asia de cele scrise de ziarul libanez „A Yom" în legătură cu alt caz de discriminare rasială petrecut în S.U.A.: „Cum ar putea americanii să-i convingă pe asiatici să ia parte la sistemele de apărare înjghebate de ei?.. Asiaticii au doar și ei altă culoare de piele".

Eden recunoaște divergențele anglo-americane în problema Extremului Orient

DECLARAȚIA PRIMULUI MINISTRU AL ANGLIEI FACUTA IN CAMERA COMUNELOR

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Primul ministru al Angliei, Anthony Eden, a luat cuvîntul la 13 februarie în Camera Comunelor făcînd o expunere asupra tratativelor duse la Washington cu președintele S.U.A., Eisenhower.

După cum reiese dintr-o informație a agenției Reuter, el a acordat o deosebită atenție măsurilor anglo-americane cu privire la relațiile cu țările din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Eden a declarat că situația din această regiune este „principala preocupare" a guvernelor Angliei și S.U.A. Vorbind despre acțiunile acestor puteri în Orientul Apropiat și Mijlociu, Eden a subliniat că „ele vor fi întreprinse în colaborare de către guvernele S.U.A. și Angliei".

Aceste măsuri separate, luate în afara O.N.U. și fără participarea țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, trebuie îndeplinite „în secret", după cum afirmă Eden.

Declarînd că „în această regiune, conflictul dintre Israel și țările arabe vecine este de cea mai mare importanță", Eden a căutat să justifice acțiunile arbitrare ale anglo-americanilor în Orientul Apropiat și Mijlociu, referindu-se la declarația tripartită a S.U.A., Angliei și Franței din 1950. „Noi am discutat această problemă — a spus el — și am ajuns la un acord deplin cu privire la obligațiile noastre în conformitate cu declarația tripartită". Eden a adăugat că Franța a aprobat propunerea anglo-americană de a se examina în ce mod trebuie îndeplinite aceste „obligații".

Totodată, **Eden a recunoscut că între el și președintele Eisenhower „s-au ivit unele divergențe din cauza politicii față de Extremul Orient". Referindu-se la rezultatele discutării acestei probleme, Eden a spus: „Noi nu am dat înapoi de la poziția noastră și ar fi greșit să se afirme că Statele Unite și-au modificat poziția lor".**

Totuși, Eden a afirmat că „controlul asupra comerțului cu materiale strategice cu China va fi revizuit".

Repetînd apoi cunoscutele teze ale propagandei anglo-americane în problema germană, Eden a evitat să vorbească despre divergențele ce s-au ivit în urma rezistenței opuse de guvernul Republicii Federale Germane față de continuarea plăților pentru întreținerea armatelor puterilor apusene în Germania occidentală.

D. Spaak a devenit prudent...

Brusc, Spaak, ministrul de externe belgian, a devenit grijuliu. De obicei cînd vorbește nu se dovedește prea atent în alegerea cuvintelor. Vorbește mult și — trebuie s-o mărturisim — nu prea strălucește prin originalitate. Declarațiile sale sînt mai totdeauna un ecou întîrziat al comentariilor de presă americane. Așa-i Spaak iar lumea s-a obișnuit și cu el și cu declarațiile lui.

Dar iată că Spaak își permite acum să facă opinie separată. După conferința miniștrilor de externe ai țărilor participante la „Uniunea europeană a cărbunelui și oțelului" (Franța, Italia, R.F. Germană, Belgia, Olanda și Luxemburg), Spaak, într-o conferință de presă, a solicitat eforturi deosebite pentru evitarea în limbajul occidental a termenului „supranațional", deși acest termen este atît de drag celor ce mînuiesc condeiele peste ocean.

De unde rezerva ministrului belgian? Cauzele nu trebuiesc căutate departe. Spaak nu și-a schimbat credințele politice. Spaak a rămas același. Dar Spaak nu poate să ignoreze la nesfîrșit realitatea.

Miniștrii occidentali au discutat la Bruxelles crearea unui „organ supranațional" care să dispună de resursele de materii prime atomice și de producția energiei atomice în țările vest-europene. Vocabularul diplomației occidentale s-a îmbogățit astfel cu un nou termen: „Euratom". Nașterea „Euratomului" nu s-ar putea spune că provoacă bucuria opiniei publice din țările occidentale. Dimpotrivă. Faptul este ușor de înțeles. Concentrarea resurselor atomice ale Europei occidentale nu poate fi avantajoasă decît monopolurilor americane și revanșarzilor vest-germani. In privința aceasta nu există nici un fel de îndoieli. Ziarul „Westdeutsches Tageblatt", care apare la Dortmund, relata că ideea „Euratomului" este deosebit de agreabilă în primul rînd monopolurilor americane deoarece ele dețin cea mai mare parte a investițiilor de capital în minele de uraniu din Congo belgian care dau peste jumătate din uraniul lumii occidentale. Este deci limpede că „Euratomul" va depinde din capul locului de monopolurile americane. Dar lucrurile nu se limitează la aceasta. Președintele comisiei americane pentru energie atomică este, după cum se știe, Lewis Strauss. Acesta este legat din punct de vedere financiar de grupul Morgan. Prin filialele sale europene, Morgan controlează o parte însemnată a industriei minero-metalurgice franceze și are o serie de tranzacții cu concernul „Union des Mines". Acest concern este condus de René Mayer care, datorită legăturilor sale de rudenie cu familia Rotschild, are strînse relații prin o serie de case bancare cu... Spaak, ministrul de externe belgian. De unde se vede că dl. Spaak nu este tocmai dezinteresat atunci cînd apără politica americană. Indemnînd la o folosire cu grijă a termenului „supranațional" lui Spaak nu-i trece nici prin gînd să renunțe la „Euratom". El cere numai prudență și atîta tot. In rest consideră că noua organizație — după chinuri ale facerii care vor dura mai mult sau mai puțin — se va putea naște. Motivul ni-l expune chiar Spaak: „guvernul american sprijină prin toate mijloacele" planurile referitoare la „Euratom".

Și nu numai guvernul american ci și cel de la Bonn așteaptă cu interes nașterea organizației „Euratom" deoarece astfel Germania occidentală va putea începe mai lesne — avînd un paravan fragil, dar totuși un paravan — producția de arme atomice. Că așa stau lucrurile o dovedește chiar o declarație a lui Spaak. Precizarea merită a fi reținută deoarece apropie opinia publică de înțelegerea intențiilor reale ale fondatorilor „Euratomului".

Deocamdată Spaak preferă prudența și îndeamnă la folosirea cu grijă a unor termeni. Este un indiciu concludent pentru condițiile în care se naște „Euratomul".

EDGARD OBERST

Rezultatul alegerilor pentru consiliile populare din R. P. Bulgaria

SOFIA 14 (Agerpres).—A.T.B. transmite: Prezidiul Adunării Populare a R.P. Bulgaria a dat publicității comunicatul cu privire la rezultatele alegerilor din 12 februarie 1956 pentru consiliile populare regionale, raionale, orășenești și sătești, precum și pentru alegerile de judecători și asesori populari.

Potrivit datelor cuprinse în comunicat, alegătorii au votat în unanimitate pentru candidații Frontului Patriei. Au fost aleși 58.870 de consilieri populari, 254 de judecători populari și 12.699 de asesori populari.

Nota de protest a R. P. Polone adresată guvernului S. U. A.

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Guvernul Republicii Populare Polone a adresat guvernului S.U.A. o notă de protest împotriva lansării de baloane în spațiul aerian al Poloniei. Totodată, reprezentantul permanent al Poloniei la O.N.U., a primit însărcinarea de a remite secretarului general al O.N.U. o copie a notei în scopul de a o face cunoscută tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite.

In notă se arată că guvernul polonez a atras în repetate rînduri atenția asupra faptului că deasupra teritoriului Poloniei apar baloane de proveniență americană care conțin manifeste calomnioase. In ultimul timp, în spațiul aerian al Poloniei au apărut numeroase baloane, înzestrate cu aparate de fotografiat și instalații de recepție și emisie, servind scopurilor de spionaj. S-a stabilit că aceste baloane sînt lansate îndeosebi de pe aeroporturile militare americane din Germania occidentală.

In notă se subliniază că lansarea de baloane în spațiul aerian al Poloniei de către autoritățile și organizațiile americane încalcă Carta Organizației Națiunilor Unite și reprezintă o încercare de amestec în treburile interne ale Republicii Populare Polone.

In continuare în notă se arată că aceste acțiuni ale organelor americane constituie o primejdie pentru comunicațiile aeriene interne și internaționale, precum și pentru populație.

Guvernul Republicii Populare Polone atribuie guvernului Statelor Unite întreaga răspundere pentru aceste acțiuni, cere încetarea lor și își rezervă dreptul de a cere guvernului S.U.A. despăgubiri pentru daunele pricinuite.

Guvernul Indoneziei a declarat nul statutul Uniunii olando-indoneziene

DJAKARTA 14 (Agerpres) — După cum s-a anunțat, începînd de la 10 decembrie anul trecut, la Haga și apoi la Geneva, au avut loc tratative între reprezentanți ai Ministerului de Externe al Indoneziei și ai guvernului Olandei în legătură cu abrogarea statutului Uniunii olando-indoneziene, desființarea privilegiilor economice ale colonialiștilor olandezi în Indonezia și recunoașterea suveranității indoneziene asupra Irianului de vest. (Noua Guinee de vest).

Tratativele la nivel ministerial de la Geneva s-au întrerupt în decurs de două luni și jumătate de două ori, după ce s-au lovit în mod sistematic de obstrucțiile puse de partea olandeză. La 11 februarie, agențiile occidentale au anunțat că tratativele olando-indoneziene au eșuat complect.

In urma eșuării tratativelor olando-indoneziene și ca urmare a acțiunilor și presiunilor opiniei publice indoneziene, în cursul zilei de 13 februarie, **guvernul indonezian a anunțat că, dat fiind imposibilitatea de a se realiza un acord cu reprezentanții Olandei, a declarat nul statutul Uniunii olando-indoneziene, urmînd să adopte pînă la sfîrșitul acestei săptămîni măsurile necesare pentru abrogarea tuturor convențiilor olando-indoneziene și a privilegiilor financiare, economice și culturale ale colonialiștilor olandezi din Indonezia.**

In 24 de ore

CAIRO. — Opinia publică egipteană a primit cu profundă satisfacție știrea cu privire la încheierea unui acord sovieto-egiptean în baza căruia Uniunea Sovietică va acorda Egiptului ajutor tehnico-științific la crearea unui laborator de fizică nucleară la Cairo și la efectuarea lucrărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

PEKIN. — Răspunzînd invitației guvernului R. P. Chineze, la 14 februarie a sosit la Pekin Norodom Sianuk, primul ministru al regatului Cambodgiei. La aeroport Sianuk a fost întîmpinat de Ciu En-lai premierul Consiliului de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze și de alte personalități oficiale, precum și de reprezentanți ai vieții publice.

PARIS — La 13 februarie a părăsit orașul Rabat plecînd pe calea aerului spre Paris sultanul Marocului, Sidi Mohammed Ben Youssef, însoțit de președintele și vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Marocului. Cîțiva membri ai guvernului marocan se află de acum la Paris. Sultanul va duce tratative cu guvernul francez cu privire la viitoarele relații franco-marocane.

MADRID. — Corespondentul din Madrid al agenției France Presse anunță că autoritățile l-au arestat pe cunoscutul cineast spaniol, Juan Antonio Bardom, regizor și autorul scenariilor a numeroase filme realiste, printre care și cunoscuta satiră „Bun venit domnule Marshall".

MOSCOVA. — La invitația societății de Concerte „Harold Holt" din Anglia, la 14 februarie a părăsit Moscova plecînd cu avionul spre Anglia violonistul David Oistrah însoțit de pianistul V Iampolski care-l va acompania în concertele sale. După ce va termina turneul său în Anglia, David Oistrah va da o serie de concerte în Belgia și Olanda.

VARȘOVIA. — La 12 februarie a fost parafat la Varșovia între Banca Națională a Poloniei și Banca Portugaliei, acordul cu privire la schimbul de mărfuri și plăți între Polonia și Portugalia pe anul 1956.

NOTE EXTERNE

Propunere de afiș

Nu știm dacă în așteptarea noii sale achiziții au fost făcute la Hollywood și afișele. Pentru ele propunem următorul conținut:

„Nou! Nou! Nou!"

Un mare muzician își interpretează propriul rol.

Adus cu mari sacrificii din Viena, capitala principatului Monaco".

Sînteți uluiți, nu credeți în posibilitatea unei asemenea afirmații? Naivitate. Să dăm cuvîntul ziarului grec „Ethnos" care în numărul său din 24 ianuarie scrie sub titlul:

„Mozart a fost invitat la Hollywood de către un producător de filme american".

„La Viena unde se termină acum turnarea unui film despre viața lui Mozart a sosit, nu de mult, o telegramă din America. Aceasta era trimisă de un producător de filme din Hollywood care fusese informat că un oarecare Wolfgang Amadeus Mozart se bucură de o mare popularitate. Și ingeniosul producător care nu cunoștea nici faptele cele mai elementare din istoria muzicii, s-a gîndit că va cîștiga destui bani dacă va chema în metropola cinematografului american pe acest Mozart. De aceea telegrama lui a avut următorul conținut: „Precizați imediat dacă Mozart se interesează de încheierea unui contract cu Hollywood. Stop. Trimiteți plăci, material fotografic etc. Stop. Incepeți imediat tratative preliminare. Stop. Dacă există toate condițiile de a accepta să joace oferiți-i pînă la o sută de mii de dolari de film".

Vă puteți închipui deziluzia producătorului de filme american atunci cînd reprezentantul său l-a informat că artistul pe care l-a descoperit de curînd era mort deja din 1791..."

Credem că nu mai e nevoie de o explicație suplimentară. In definitiv dacă Mozart este invitat să vină la Hollywood mai ușor ar fi poate ca Viena să fie mutată cu cîteva sute de kilometri mai la apus, în Monaco.

Shakespeare jucat pe muzică de jazz

Dacă la Hollywood este invitat Mozart, un teatru englez, și anume din Oxford, a dat dovadă că nu este mai puțin inventiv. Și în patria marelui Shakespeare iată-l pe Shakespeare prezentat într-o versiune de care ar putea fi invidios și producătorul de filme ce a expediat la Viena buclucașa telegramă.

Alegerea s-a oprit asupra cunoscutei comedii a marelui Will intitulată „Comedia erorilor". O piesă plină de situații comice și a cărei prospețime s-a păstrat pînă în zilele noastre. Dar aceasta nu este deajuns pentru teatrul „Playhouse" din Oxford. S-a făcut apel la tricouri, pantaloni scurți și desigur la muzică... de jazz.

Dar mai bine să dăm cuvîntul unui martor ocular, și anume cronicarului teatral al ziarului londonez „Daily Express", John Barber, care în numărul din 31 ianuarie scrie:

„Afișele din fața teatrului erau irezistibile. Unul din ele promitea: „O comedie muzicală de gen nou, libretul și textele muzicale de William Shakespeare". Un altul indica: „Personajele poartă tricouri și pantaloni sport. Acțiunea se petrece la New Orleans. Cîntece și dansuri". Un al treilea: „Prețul locurilor: 2 șilingi 6 pence".

Aseară, intrînd înăuntru, am văzut că se juca „Comedia erorilor" în costume moderne.

Ducele de Ephesus era un gangster cu numele de Dock, iar textele versificate erau puse pe muzică de jazz.

Mai extravagante erau eforturile năstrușnice făcute pentru a înviora piesa care se referă la două perechi de gemeni și felul în care erau confundați de soțiile lor.

Decorul, lucrul cel mai bun în piesă, își pierdea tot efectul datorită unei fabrici cu o firmă uriașă pe care scria: „Shakespeare Works. Intrarea interzisă". (Joc de cuvinte. Works înseamnă în limba engleză și uzine și opere ale unui autor N. R.).

Credem că această relatare este grăitoare. Și la mijloc nu e vorba de nici o „eroare", ci pur și simplu de profanarea operei lui Shakespeare.

CULTURA FIZICĂ și sport

DIN VIAȚA UNOR RENUMIȚI FOTBALIȘTI

ȘTEFAN DOBAY povestește...

1934. Naționala Romîniei dădea un greu examen în fața redutabilei formații a Iugoslaviei, socotită pe atunci una dintre cele mai bune echipe de fotbal din Europa. Scorul era 1—1. Mai erau cîteva minute de joc și partida urma să ia sfîrșit. Nimeni nu se mai aștepta la o schimbare a rezultatului. Dar iată că ceea ce aproape nimeni nu mai socotea cu putință, s-a întîmplat. Ștefan Dobay — fotbalistul care pe atunci dusese faima fotbalului romînesc peste hotare — a înscris punctul victoriei.

Au trecut de atunci... 22 de ani.

Firește, renumitul fotbalist ȘTEFAN DOBAY nu mai joacă de mult. A lăsat locul altor jucători mai tineri. El antrenează acum, după cum se știe, echipa Casei Centrale a Armatei.

— Nu știu dacă pe tinerii sportivi ai țării noastre i-ar interesa felul cum s-au scurs începuturile activității mele de jucător de fotbal. Sînt atît de sărace, mai ales la propriu vorbind, încît nici nu-mi vine să-mi mai amintesc de ele.

Antrenorul Dobay nu este nici pe departe așa cum l-au descris unii, scump la vorbă. Mai ales cînd discuțiile trec la capitolul fotbal, exuberanța sa, pofta de discuții, nu poate fi înfrînată decît cu greu. Și nu trebuie de loc să ne mire. Este un lucru foarte firesc la un sportiv care și-a început activitatea din fragedă copilărie. Acum, cînd cutele au prins să brăzdeze fruntea, cînd tîmplele încep să încărunțească, aducerile aminte, povestirile unui mare sportiv, sînt minunate.

Să întoarcem împreună filele calendarului, cu ani în urmă și să ascultăm...

— Și eu, ca și mulți alți fotbaliști din trecut, — și-a început povestirea antrenorul Dobay —am pornit să joc fotbal pe unul din maidanele Timișoarei. Eram elev. Imi amintesc că primul post pe care l-am ocupat în echipa de fotbal a liceului, a fost acela de fundaș. Mai tîrziu am devenit portar al echipei. Aci, în școală, mi-am dezvoltat gustul pentru acest joc minunat.

— Dar, o activitate regulată, ca jucător legitimat, cînd ați început să aveți, tot în acea perioadă?

— Da! Anul 1923 este anul de care mă leagă multe amintiri frumoase. In acest an am căpătat o dragoste mai mare pentru fotbal. Eram în stare să nu mănînc zile de-a rîndul, numai să fiu lăsat să bat mingea. M-am legitimat în echipa ceferiștilor din Timișoara—„Unirea" i se spunea. Aveam pe atunci 14 ani. Marele meu noroc — dacă poate fi numit astfel — a fost că pe atunci jucau în această echipă cîteva „nume" mari în fotbalul nostru: Ludwig, Kandor, Frech I, Frech II, Szilaghi și alții. Aci, jucînd alături de acești valoroși sportivi, am început să-mi desăvîrșesc calitățile de fotbalist. Incă de la această vîrstă, aveam un fizic foarte dezvoltat și, la 14 ani, aveam un șut destul de puternic. Am atras luarea aminte a colegilor din echipă dar mai cu seamă conducătorii clubului își frecau mîinile de bucurie. De ce? Atunci nu mi-am putut da seama! Totuși, condițiile în care jucam, în care învățam fotbalul, erau destul de grele. Echipa nu avea antrenor și era firesc ca pregătirile noastre să nu se facă după vreo regulă. Poate nu este de crezut că eu am început să joc fotbal, desculț. Eram foarte sărac și nu aveam posibilitate să-mi procur echipamentul. La „Unirea", ca și la celelalte cluburi unde am mai jucat, echipamentul era o mare problemă pe atunci. Rupt, nespălat, cu ghete reformate — așa am început să joc fotbal. Și totuși, jucam. Doream din toată inima să devin un fotbalist bun. Era singurul țel al vieții mele în acei ani. Fiind și cel mai mic jucător, eram și cel mai ascultător. Nu cunosc cazuri de neînțelegeri între mine și ceilalți jucători mai vîrstnici.

Și așa, treptat, treptat, în anul 1926 am ajuns să joc în echipa selecționată a orașului Timișoara. Numai după un an, am fost selecționat în „liga de vest" și în sfîrșit, în anul 1930 am îmbrăcat pentru prima oară tricoul reprezentativei țării. Tot atunci am devenit jucător profesionist. Activam la o echipă renumită: Ripensia. Cine nu-și amintește de faima acestei echipe de club? Dar și-a pus vreo dată cineva întrebarea: cum au trăit jucătorii acestei echipe profesioniste? Pentru că veni vorba de profesionism. Deși atît eu, cît și ceilalți jucători din echipă eram socotiți ca elemente valoroase, totuși condițiile noastre de viață erau la bunul plac al afaceriștilor fotbalului. Cea mai mică greșală ne lovea în existență. Nu eram tratați ca oameni, ci ca obiecte aducătoare de cîștig. Nu odată mi s-a întîmplat ca salariul sau prima contractată să nu le primesc.

Antrenorii străini angajați la echipă erau avizi de bani și nici pe departe nu erau preocupați de pregătirea noastră. Deseori ei dirijau antrenamentele echipei din tribună. Despre pregătirea individuală nici nu putea fi vorba pe atunci. Era un lucru necunoscut la ei, sau cel puțin așa pretindeau. Dresuri de șablon și propuneri de amenzi, iată care era preocuparea lor. Numai dragostea mare pentru fotbal m-a ajutat pe mine să învăț temeinic acest sport. Aș vrea să viu cu un singur exemplu care poate folosi tinerilor fotbaliști de astăzi și mai ales acelora care doresc din toată inima să devină jucători buni. De multe ori, cînd observam că nu am siguranța de tras la poartă din „unghiul meu", exersam singur, ore de-a rîndul, repetam de zeci și de sute de ori curse și șuturi de la linia de mijloc pînă la 16-20-25 m. de poartă, cînd expediam „bombele". Dese ori eram nemulțumit de forma în care mă aflam. Atunci începeam din nou. O muncă grea. Exersam continuu diferite mișcări, șuturi, centrări, toate acestea din dorința de a mă pregăti cît mai complect. Numai prin muncă intensă am ajuns să am o pregătire superioară. In ceea ce privesc centrările, trasul la poartă cu capul, loviturile libere sau cele de colț, nimeni nu m-a îndrumat cum trebuiesc executate. Singur, avînd o dorință puternică de a învăța, de a deveni un jucător bun, m-am pregătit ani de-a rîndul. Și pentru că a venit vorba de voință, aș vrea să-mi fie permis să fac o remarcă. Unii fotbaliști ai echipelor noastre, nu au răbdare să învețe. Ei vor să „mănînce" fotbalul într-o singură zi. Știm prea bine că acest lucru este imposibil. Invățarea jocului de fotbal în mod temeinic cere multă răbdare și perseverență, multă dragoste pentru pregătiri. Tînărul care s-a hotărît să devină un bun fotbalist trebuie să exerseze de sute de ori în practică, pe terenul de fotbal, multiplele și complexele cerințe ale jocului.

...S-au scurs ani mulți de cînd „bombele" lui Dobay au băgat spaima în portari. Amintirile frumoase însă nu se uită tot restul vieții.

Ștefan Dobay — fotbalistul și antrenorul — are atîtea lucruri interesante de spus, lucruri din care sportivii au numai și numai de învățat...

R. CALARAȘANU

ACTUALITATEA pe scurt

Heine comemorat de scriitorii noștri

Marți după-amiază a avut loc la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" din Capitală comemorarea a 100 de ani de la moartea marelui poet german Heinrich Heine.

Adunarea a fost deschisă de acad. Mihail Beniuc.

Despre viața și opera lui Heinrich Heine a vorbit scriitorul Emil Dorian.

Scriitorii Demostene Botez, Eugen Frunză, Veronica Porumbacu, Ion Marin Sadoveanu au citit din opera lui Heine, iar soprana Cornelia Gavrilescu, artistă emerită a R.P.R., acompaniată la pian de Radu Drăgan a interpretat lieduri de Schumann pe versuri de Heine.

Expoziții interraionale de artă plastică

In vederea selecționării celor mai bune lucrări de artă plastică pentru organizarea expoziției orașului București, comisia orășenească de concurs anunță deschiderea a două expoziții interraionale de artă plastică.

Expozițiile vor fi deschise la 15 martie a.c.

Pot trimite lucrări de artă plastică (pictură, sculptură, desen, caricaturi, gravură, modelaj, artă aplicată etc.) cercurile de artă plastică de pe lîngă cluburile și întreprinderile din Capitală și creatorii amatori de artă plastică ce lucrează individual.

De la Sfatul Popular al Capitalei

In vederea asigurării în bune condiții a circulației și pentru a preîntîmpina eventualele inundații, Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei face apel către toți cetățenii, întreprinderile și organizațiile din Capitală să treacă imediat la curățirea zăpezii și a gheței de pe trotuare, precum și la degajarea rigolelor și gurilor de scurgere la canal.

Plecarea unor oaspeți chinezi

Marți la amiază au părăsit țara membrii subcomisiei R.P. Chineze care au participat la semnarea acordului cultural dintre R.P.R. și R.P. Chineză pe anul 1956.

La aeroportul Băneasa, membrii subcomisiei R.P. Chineze au fost conduși de membrii subcomisiei romîne în frunte cu Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Marți la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării decorațiilor unor tovarăși din cadrul Comisiei Controlului de Stat distinși cu „Ordinul Muncii" clasa III-a pentru contribuția deosebită în realizarea sarcinilor de control.

La solemnitate au participat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gheorghe Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale și alții.

Inmînînd înaltele distincții, tov. dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei distinși.

A răspuns mulțumind tov. Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Comisiei Controlului de Stat.

(Agerpres).

Plecarea unei delegații C. C. S. în R. P. F. Iugoslavia

Marți seara a părăsit Capitala delegația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care va vizita R.P.F. Iugoslavia, ca oaspe al Uniunii Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia.

Delegația este condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor. Din delegație fac parte Martin Covaci, membru în prezidiul C.C.S., președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și a construcțiilor de mașini, prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, Elena Teodorescu, șeful Direcției asigurări sociale din C.C.S. și Marin Roban, redactor șef adjunct al ziarului „Munca", organ al C.C.S.

La plecare, la Gara Băneasa au fost prezenți tovarășii: Chivu Stoica, Al. Moghioroș, Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, Al. Drăghici, N. Ceaușescu, D. Coliu, L. Sălăjan, St. Voitec, S. Bughici, J. Fazekaș, I. Cozma, Stelian Moraru, Liuba Chișinevschi, M. Mujic, ing. M. Marin, N. Cioroiu, activiști ai Consiliului Central al Sindicatelor și ai C.C. ale sindicatelor.

Au fost de față N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București și membri ai Ambasadei.

(Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

Teatre

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fîntîna din Baccisarai (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): O chestiune personală (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale"** (Sala „Studio"): Liceenii (ora 19,30); **Municipal:** Răzvan și Vidra (ora 19,00); **Teatrul de Stat de Operetă:** Liliacul (ora 19,30); **Armatei** (Sala Magheru): La ora 6 (ora 19,30); **Armatei** (Cal. 13 Septembrie): Avarul; **Tineretului: Hoții** (ora 19,00); **Studioul Actorului de film „C. Nottara":** Patriotica Romînă (ora 19,30); **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Vinovați fără vină (ora 19,30);

Țăndărică (Sala Orfeu): Moș Gerilă (ora 16,00); **Ansamblul de Estradă** (Cal. Victoriei 174): Cer cuvîntul (ora 20,00); **Circul de Stat:** Spectacol excepțional, (ora 16,00 și ora 20,30).

Cinematografe

Patria, V. Alecsandri, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, 1 Mai, Libertății: Vagabondul (seria I); **Magheru:** Poemul pedagogic; **Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Al. Popov:** Tata, mama, bona... și eu; **Republica, București, Gh. Doja, 8 Martie:** Ali Baba și cei 40 de hoți; complectare: N. Grigorescu; **Maxim Gorki:** Pagini din lupta partidului și Pămîntul va înflori; **Central, Popular:** Rio Escondido; **Victoria:** Tăunul; **Lumina:** Insula fără nume; **Timpuri Noi:** Festivalul Tineretului de la Varșovia; Vînătorii de tigri; **Tineretului:** Dragostea unei femei; **Grivița:** Spectacol de varietăți; **Vasile Roaită:** Tinerețe zbuciumată; **Cultural:** Romeo și Julietta; **Unirea:** Festivalul Tineretului de la Varșovia și Concursul internațional de motocros 1955; **C. David:** Anna Zaccheo; **Donca Simo:** Cei 5 din str. Barska; **Al. Sahia:** Pentru 14 vieți; **Flacăra:** Cîntec despre om; **T. Vladimirescu, 23 August:** Pe baricadă; **Arta:** Stele pe aripi; **Munca:** Poveste neterminată; **Carpați:** Stele vesele; **Miorița:** Jan Huss; **Moșilor, Volga:** Vînătoarea de crabi; **Ilie Pintilie:** Ei au coborît din munți; **M. Eminescu:** Giuseppe Verdi.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52